

ก้าวสู่วัตถุ ที่ดีกว่าเดิม

กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
รายงานประจำปี 2563-2564

**NO
ECONOMY
ON A
DEAD
PLANET**

GREENPEACE

BABAT HUTAN
SETIAP HARI
BABAT
KORUPTOR
LUPA HARI

YANG DITAMAM
PADI,
YANG DIPROTEKSI
KALAU

KERJA
KERJA
KERJA

GREENPEACE

03

สาส์นจากผู้อำนวยการบริหาร

12

ฟิลิปปินส์: “วิถีที่ดีกว่า”
หลังการระบาดท่ามกลาง
การเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ

04

สาส์นจาก
คณะกรรมการบริหาร

18

ไทย: รวมพลังต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย
เยาวชน และโลกที่น่าอยู่

06

มาเลเซีย: เชื่อมโยงชาวมาเลเซีย
และความหวังในช่วงเวลาของ
การสูญเสีย
และความยากลำบาก

28

อินโดนีเซีย: ชัยชนะจากการต่อสู้
กับ #ClimateCrisis เพื่อเศรษฐกิจ
ผู้คน และโลก

34

รายงานด้านการเงิน

ภาพปก

หุ่นจำลองถูกนำมาจัดวางเพื่อเป็นตัวแทนนักกิจกรรม
ที่สามารถออกมาแสดงพลังครั้งใหญ่ระหว่างการระบาด
ของ Covid-19 ที่หน้าอาคารรัฐสภาในกรุงจาการ์ตา
กฎหมาย Omnibus Bill จะสร้างหายนะอย่างเลวร้าย
ต่อสิ่งแวดล้อม และเอื้อประโยชน์เฉพาะกับบริษัทเอกชนและ
นักลงทุนเท่านั้น
© จรีนาชียนิต ชุการ์โน / กรีนพีซ

กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี 2563-2564: ก้าวสู่วิถีที่ดีกว่าเดิม

ปี 2563 และ 2564 เป็นปีที่ถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็นช่วงเวลาที่ยุคสมัย เราต้องย้อนกลับมาพิจารณาการกระทำและการตัดสินใจที่ผิดพลาดตลอดหลายปีที่ผ่านมา และทำให้เกิดผลกระทบที่กลายเป็นภัยคุกคามต่อมนุษยชาติ

แม้ว่าภาพของโลกที่เสื่อมโทรมและสูญภาวะของผู้อยู่อาศัยที่ถูกคุกคามกำลังปรากฏต่อหน้าพวกเรา แต่ในภาพเหล่านั้น เรายังเห็นทัศนคติที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับเกิดการร่วมมือกัน เพื่อให้ทุกชีวิตที่เชื่อมโยงกันสามารถฟื้นคืนสู่ความสมดุล ตอนนี้เรามองเห็นผู้คนทั่วโลกร่วมมือกันเรียกร้องความรับผิดชอบและการแก้ไขด้วยตัวของพวกเขามากขึ้น

การระบาดของ COVID-19 คือจุดผกผันที่ทำให้ปัญหาอันร้ายแรงจากการกระทำของมนุษย์ปรากฏขึ้น โลกถึงกับต้องหยุดชะงัก และยังทำให้เราเห็นถึงสังคมที่ดำรงอยู่ซึ่งความไม่เป็นธรรม ระบบเผด็จการ และการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้และทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้เราต้องเผชิญกับความท้าทายในการจัดการกับวิกฤตทางสาธารณสุขมากขึ้น

การระบาดยังเกิดขึ้นในปีแรกของทศวรรษสุดท้าย ก่อนที่โลกจะต้องเผชิญกับความเสียหายอันไม่อาจหวนคืนจากผลกระทบของวิกฤตสภาพภูมิอากาศ เหตุการณ์น้ำท่วมและไฟป่าที่ไม่เคยมีมาก่อนได้เกิดขึ้นทั่วโลกอย่างรุนแรง ในปี 2563 และ 2564 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อผู้คนและที่อยู่อาศัยของทั้งมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ รวมถึงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่คลุมเครือได้ทำให้เห็นว่าผลกระทบอาจเป็นเพียงตัวอย่างเล็ก ๆ ของสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น

ในช่วงเวลานี้ พวกเราเห็นว่าโรคระบาด ภาวะฉุกเฉินด้านสภาพภูมิอากาศ และวิกฤตด้านระบบนิเวศ ล้วนเกิดจากระบบที่ล้มเหลวซึ่งล้วนมาจากการกระทำของมนุษย์ จนกลายเป็นภัยคุกคามสำคัญย้อนกลับมากระทบต่อโลกและความอยู่รอดของพวกเรา

แต่ก็เป็นเวลาเดียวกันที่พวกเราได้เห็นผู้คนจากสังคมที่หลากหลาย ที่มีภูมิปัญญาเฉพาะตัวที่สั่งสมมา และประสบการณ์ที่หลากหลายจากทั่วโลก มาร่วมมือกันเพื่อหาทางออกในเวลาอันจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ เราจะไม่กลับไปสู่วิถีเดิมที่ล้มเหลวก่อนหน้านี้แล้ว และใน 'วิถีชีวิตใหม่' หลังจากนี้เราจะไม่มองภัยคุกคามที่ได้เจอมาเพียงผิวเผิน แต่เราจะต้องมี 'วิถีที่ดีกว่า' เพื่อให้โลกนี้น่าอยู่สำหรับทุกคน

ภายใต้บรรยากาศที่มีทั้งความไม่แน่นอนและความหวัง กรีนพีซยังคงรักษาวิถีทางการทำงานเพื่อเปิดโปงปัญหาสิ่งแวดล้อม สร้างจิตสำนึก และสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดการลงมือทำเพื่อหาทางออกที่จำเป็นต่ออนาคตที่น่าอยู่และมีสันติภาพ

2563 คือปีที่กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครบรอบ 20 ปี ตั้งแต่เริ่มดำเนินงานในภูมิภาคที่มีความโดดเด่นทั้งในด้านวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรมทางสภาพภูมิอากาศ ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและเงินทุน และถูกเอารัดเอาเปรียบจากการใช้อำนาจเผด็จการและบริษัทเอกชน ที่ให้ความสำคัญกับผลกำไรมากกว่าผู้คนและโลก ในขณะที่ กรีนพีซสากลก็ได้เฉลิมฉลองครึ่งศตวรรษของการทำงานรณรงค์ด้วยในปี 2564 ปีนี้คือบทใหม่ของกรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หลังจากสองทศวรรษของความรุ่งโรจน์และการเรียนรู้จากความล้มเหลว รวมถึงการเผชิญหน้ากับความท้าทายที่ยังคงดำเนินต่อไป

เป็นเวลากว่าสองทศวรรษที่อาสาสมัคร พนักงาน พันธมิตร ชุมชน และผู้จับคู่เคลื่อนที่ทำงานร่วมกับกรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มุ่งมั่น ตั้งใจ และทุ่มเทสร้างการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งในปี 2563 และ 2564 นี้เองที่เราไม่เพียงแต่เห็นความเฝ้ายามของการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ ความนับป่วนต่าง ๆ และทัศนคติที่เชื่อในข้อมูลวิทยาศาสตร์ (แทนการเชื่อข้อมูลเท็จหรือข้อมูลบิดเบือน) เช่นเดียวกับทัศนคติการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งไม่ได้ต้องการจับคู่เพียงแค่ประเด็นสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ต้องการที่จะอยู่รอดด้วยการพึ่งพิงและร่วมมือกัน เพื่อชีวิตที่ดีกว่าเดิม

ผมขอเชิญทุกท่านมาร่วมทบทวนสองปีที่ผ่านมาของ กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่เพียงแต่มองย้อนหลังกลับไปแต่จะเป็นการจินตนาการไปยังอนาคตที่รอเราอยู่ข้างหน้า ในขณะที่พยายามจะกลับมาใช้ชีวิตอีกครั้ง พวกเราก็มองไปสู่การเริ่มต้นใหม่และวิถีที่ดีกว่าด้วย

เยอ ชายี
ผู้อำนวยการบริหาร
กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เมลิเซล อชุนซืออง

กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้นแตกต่างจากองค์กรอื่น ๆ ทั้งในสภาพแวดล้อมการทำงาน และการทำงานอย่างครบวงจรรวมเพื่อจัดการกับความท้าทายอันยิ่งใหญ่ที่มนุษยชาติกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ได้มองว่าวิกฤตสภาพภูมิอากาศเป็นแค่เพียงปัญหาสิ่งแวดล้อม แต่มองเห็นถึงผลกระทบต่อผู้คนที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่เปราะบาง เช่น กลุ่มแรงงาน แรงงานอพยพ กลุ่มชาติพันธุ์ และผู้คนชายขอบ

นี่คือสิ่งที่จูงใจให้ฉันสนใจองค์กรนี้ ฉันทราบว่านอกเหนือไปจากสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมและปัญหาอื่น ๆ ที่มองเห็นได้ด้วยตา กรีนพีซกำลังมองไปที่ต้นเหตุของปัญหาและความเชื่อมโยงของทั้งผลกระทบและทางออกอย่างเป็นระบบ

ซูซี่ ฮูโกโม

การทำธุรกิจและทัศนคติของผู้บริหารสามารถเป็นต้นเหตุของผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลายรูปแบบ หรือสามารถสร้างทางออกเพื่อลดผลกระทบเหล่านั้นลงได้ ฉันขอเลือกอย่างหลัง

เพราะจากการทำธุรกิจมา 30 ปี ฉันเชื่ออยู่เสมอว่าการลงทุนเพิ่มเพื่อสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นสิ่งที่คุ้มค่า เพราะฉะนั้นการยื่นหยัดในประเด็นดังกล่าวจะเป็นตัวอย่างที่ดีในอนาคต หากว่าเราไม่เริ่มแล้วใครจะเริ่ม

ฉันเป็นผู้สนับสนุนกรีนพีซมาตั้งแต่ปี 2554 ฉันเห็นงานและความสำเร็จที่พวกเขาทำเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการทำงานร่วมกับชุมชนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

แอนเจลา เจิน

พวกเราลงทุนไปกับการศึกษา ธุรกิจ สาธารณสุข และอื่น ๆ มากมายมหาศาล แต่พวกเราแทบจะลืมการลงทุนในด้านสิ่งแวดล้อม หากโลกถูกทำลายและอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกเพิ่มสูงขึ้น การลงทุนใด ๆ ของเราก็คงจะกลายเป็นสิ่งไร้ค่า ฉันมองว่าการสนับสนุนกรีนพีซเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความสมดุลระหว่าง โลก ผู้คน และผลกำไร

เครือข่ายเอ็นจีโอภาคประเทศไทยและภาคีเครือข่าย
เดินทางมาที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ เพื่อคัดค้านความพยายามของรัฐบาล
ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกข้อตกลงความครอบคลุม
และความก้าวหน้าเพื่อหุ้นส่วนทางการค้าภาคพื้นเอเชีย
แปซิฟิก หรือ CPTPP ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อ
ความมั่นคงทางอาหารของประเทศไทย เกษตรกร
และทำให้แหล่งอาหารเสี่ยงต่อการปนเปื้อน
จากพืชดัดแปลงพันธุกรรม

เชื่อมโยงชาวมาเลเซียและความหวัง ในช่วงเวลาของการสูญเสีย และความยากลำบาก

สองปีที่ผ่านมาคือช่วงเวลาแห่งการสูญเสีย และยากที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเราต้องติดต่อกันผ่านช่องทางออนไลน์แต่เราได้เรียนรู้วิธีรับมือกับความหวังและให้กำลังใจกันเพื่อเผชิญกับวิกฤตการณ์ระดับโลกในอนาคต

การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนคือหัวใจสำคัญของงานรณรงค์ในมาเลเซีย เราจับเคลื่อนงานรณรงค์ด้านการเปลี่ยนแปลงสังคมในระดับนโยบาย เพื่อให้ชาวมาเลเซียก้าวผ่านผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม

ในปี 2563 กรีนพีซเผยแพร่รายงาน The Recycling Myth 2.0 นำเสนอ การติดตามผลการนำขยะพลาสติก รายงานดังกล่าวเปิดเผยรายละเอียด การจัดการและกำจัดวัสดุพลาสติกด้วยการเผา หรือดัดเป็นชิ้นเล็ก ที่จุดทิ้งขยะหลายแห่งในมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเด็นที่น่ากังวล อีกทั้งยังระบุว่าในระหว่างการเก็บ และระหว่างกระบวนการแปรรูปรีไซเคิล อาจมีสารที่เป็นอันตรายและสารเคมีปนเปื้อนสู่สภาพแวดล้อม

จากการตรวจสอบร่วมกันในพื้นที่ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่กรีนพีซ มาเลเซีย เยอรมนี และอิตาลี พร้อมทั้งเก็บวิจัยของกรีนพีซ เราพบหลักฐานสำคัญในการเรียกร้องให้รัฐบาลมาเลเซียจัดทำแผนปฏิบัติการฟื้นฟูและแก้ไข หรือเปลี่ยนพระราชบัญญัติคุณภาพสิ่งแวดล้อม 2517 (Environmental Quality Act 1974) เป็นกฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังเป็นแรงกดดันให้รัฐบาลต่าง ๆ ทั่วโลกต้องรับผิดชอบด้วยการเรียกร้องให้มีการตรวจสอบวงจรการค้าขยะพลาสติกและส่งเสริมข้อตกลงระดับโลกในการต่อสู้กับพลาสติกที่มีปริมาณมหาศาล

ในขณะเดียวกัน เรายังนำเสนอ แนวทางสู่การยุติพลาสติก (Guide to Breaking Up with Plastics) ซึ่งเป็นแนวทางการแก้ปัญหาว่าด้วยการลดใช้พลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งที่เกิดขึ้นมาหาคาระหว่างการระบาดของโรคโควิด - 19

งานรณรงค์ในแต่ละประเด็นโดยมากมักต้องอาศัยการทำงานและการตรวจสอบเป็นเวลาหลายปีเพื่อการผลักดันการเปลี่ยนผ่านจากระบบเก่าที่ไม่มีประสิทธิภาพไปสู่ระบบใหม่ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม หลักการนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับงานรณรงค์ CIMB Hotter Earth, Maybank Dead Wrong on Coal และงานรณรงค์เพื่อปกป้องอุทยานแห่งชาติป่าทิวลา ลิงกัต ตอนเหนือจากการถูกทำลาย (เพราะมีการลดระดับความคุ้มครองลง)

งานรณรงค์ Hotter Earth เริ่มขึ้นในเดือนตุลาคม 2563 เพื่อคัดค้านธนาคาร CIMB ในขณะที่งานรณรงค์ Maybank Dead Wrong on Coal เริ่มขึ้นในเดือนเมษายน 2564 เราได้รับชัยชนะจากทั้งสองงานเนื่องจากธนาคารมาเลเซียได้ประกาศแผนหยุดการให้เงินทุนสำหรับโครงการใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นใหม่แต่ยังใช้ถ่านหิน

ในเดือนมีนาคม 2563 พวกเราเริ่มจับเคลื่อนในพื้นที่ภาคเหนือเพื่อปกป้องป่าทิวลา ลิงกัต ที่มีอายุถึง 8,000 ปี พร้อมกับอาสาสมัครที่มาร่วมงานภาคสนาม และการรวบรวมรายชื่อคัดค้านโครงการผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อไม่ให้พื้นที่ถูกเปลี่ยนเป็นโครงการพัฒนาหลายรูปแบบ

ในปี 2564 ป่าพรุ พื้นที่อันเป็นเอกลักษณ์ของมาเลเซีย เปรียบเสมือนปอดและเป็นบ้านของสิ่งมีชีวิตจำนวนมาก กลับถูกลดสถานะการคุ้มครองอย่างลับ ๆ ทำให้เครื่องจ่ายพืชรบมิตร, องค์กรไม่แสวงหากำไรในท้องถิ่น, ชุมชนพื้นเมืองต่าง ๆ และกรีนพีซ มาเลเซีย พร้อมทั้งผู้สนับสนุนได้ร่วมรณรงค์เรียกร้องให้รัฐบาลเพิกถอนการลดสถานะของป่าพรุ หลังจากนั้นหนึ่งเดือน การรณรงค์ของพวกเราถึงบรรลุผล ความพยายามร่วมกันเพื่อปกป้องป่า ทิวลา ลิงกัต ก็ประสบความสำเร็จ!

ผลกระทบหนึ่งของโรคระบาดโควิด - 19 คือทำให้ปัญหาในสังคมแย่ลงกว่าเดิมเนื่องจากชุมชนผู้ยากไร้ในเมืองที่มาเลเซียต้องเผชิญกับการขาดแคลนอาหารเนื่องจากการล็อกดาวน์ มีประชาชนส่งสัญญาณขอความช่วยเหลืออยู่ทั่วไป กรีนพีซ มาเลเซียตอบสนองสถานการณ์นี้ด้วยการทำงานร่วมกับ ดาเนอิจาซานัน อาสาสมัครผู้ให้บริการอาหารในท้องถิ่น โดยทำงานกับอาสาสมัครกรีนพีซเพื่อกระจายอาหารและสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ยากไร้ในเมืองทุกสัปดาห์ระหว่างเดือนกันยายน ถึง ธันวาคม 2564

Photo Credit: © Darshen Chelliah / Greenpeace

บน
 ตัวแทนจากพันธมิตรที่ร่วมกับอาสาสมัครของกรีนพีซ มาเลเซีย
 ในกิจกรรมรณรงค์นำสำเนางานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
 เพื่อเรียกร้องการรับรองให้ทางมีอากาศสะอาดปราศจากฝุ่นควัน
 เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

ล่าง
 ภาพอาสาสมัครกำลังถือป้าย “หยุดควันพิษ” ที่นำสำเนา
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน โดยตัวแทนจากเครือข่ายมาเข้าร่วม
 กับอาสาสมัครของกรีนพีซ มาเลเซีย ในกิจกรรมเพื่อเรียกร้อง
 การรับรองให้อากาศสะอาดปราศจากฝุ่นควัน
 เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

ปีนี้นับลงด้วยประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน ในเดือนธันวาคม กรีนพีซ มาเลเซีย และเครือข่ายพันธมิตร CEARTH Anti Haze Action Group และองค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ ร่วมยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาเลเซีย เรียกร้องให้ประชาชนมีสิทธิเข้าถึงอากาศสะอาด

การเรียกร้องดังกล่าวยังต้องการให้รัฐบาลแก้ปัญหามลพิษทางอากาศ และต้องให้อำนาจแก่บุคคลและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ โดยประชาชนต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านมลพิษทางอากาศได้อย่างเป็นธรรม เพื่อปกป้องตนเองและครอบครัว จากมลพิษทางอากาศในประเทศ และปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดน การเรียกร้องในครั้งนี่ยังเป็นการเชื่อมโยงประเด็นสิ่งแวดล้อมกับประเด็นสิทธิมนุษยชนเข้าด้วยกันเป็นครั้งแรก ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมาเลเซีย

CIMB HOTTER EARTH

- กรีนพีซ มาเลเซีย และกลุ่มพันธมิตรสิ่งแวดล้อมได้ยกระดับการเคลื่อนไหวเพื่อกดดันให้ธนาคารในมาเลเซียยุติการสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับถ่านหิน ผ่านงานรณรงค์ Hotter Earth ในเดือนตุลาคม 2563
- งานรณรงค์เน้นย้ำถึงผลกระทบของถ่านหินต่อวิกฤตสภาพภูมิอากาศ โดยเรียกร้องไปที่ธนาคาร CIMB (แต่ก็ยังคงส่งสารไปยังวงการธนาคารมาเลเซียในภาพรวมด้วยเช่นกัน) เพื่อให้ทำตามสัญญาเรื่องความยั่งยืน และยุติการสนับสนุนทางการเงินต่อโครงการถ่านหินที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- ระหว่างปี 2553 และ 2561 ธนาคาร CIMB, Maybank และ RHB ให้เงินกู้สนับสนุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับถ่านหินมากถึง 4,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เงินกู้มากกว่าครึ่งหนึ่งมาจาก CIMB ซึ่งปล่อยเงินกู้มากถึง 2,680 ล้านดอลลาร์สหรัฐให้กับโรงไฟฟ้าถ่านหินในช่วงเวลานั้น กระทั่งในปี 2563 CIMB กลายเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มธุรกิจ

ซึ่งร่วมกันให้เงินกู้สนับสนุนการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน 9 จาก 10 แห่งในอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าที่เกิดข้อพิพาทขึ้นมากมาย

- ด้วยพลังจากผู้สนับสนุน เราจึงส่งอีเมลไปที่ CIMB เพื่อเรียกร้องให้ธนาคารยุติการลงทุนในโรงไฟฟ้าถ่านหิน และหันมาเพิ่มการสนับสนุนทางการเงินให้กับพลังงานหมุนเวียนที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศจากข้อตกลงปารีส
- กระทั่งเมื่อธันวาคม 2563 ธนาคาร CIMB จึงประกาศแผนยุติการให้เงินกู้สนับสนุนโครงการเหมืองถ่านหินที่จะเกิดขึ้นใหม่ และโรงไฟฟ้าถ่านหินที่จะสร้างในปี 2564 รวมทั้งจะยุติการมีส่วนร่วมสนับสนุนกับโครงการที่เกี่ยวข้องกับถ่านหินทั้งหมดภายในปี 2583 นับเป็นชัยชนะของโลก และการปกป้องสภาพภูมิอากาศของเรา!

วันดี จิระณรงค์ศิริ, ไทย

“เราอาศัยอยู่บนโลกใบนี้และอยากเห็นโลกน่าอยู่ขึ้น ฉันเชื่อมั่นในกรีนพีซ เพราะเห็นว่ากรีนพีซเป็นองค์กรอิสระขนาดใหญ่ที่มีกลุ่มคนที่มีศักยภาพช่วยรณรงค์สร้างความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมกับประชาชนอย่างแข็งขัน ช่วยปกป้องธรรมชาติ รวมถึงตรวจสอบและยับยั้งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง”

เบน

นักกิจกรรมกรีนพีซ อินโดนีเซีย ถือป้ายรณรงค์ที่มีข้อความว่า อากาศต้องสะอาด บริเวณโรงไฟฟ้าถ่านหินซูราลา ยาในจังหวัดบันทัน

ผู้เรียบเรียง/ผู้ถ่ายภาพ: ธีรภัทร ธีรภัทร

อาสาสมัครรณรงค์พิชิตภัยตายแสดงออกเชิงสัญลักษณ์
บริเวณโรงไฟฟ้าถ่านหินชวลาايا ในเมืองซิลากอน
จังหวัดบันเติน ประเทศอินโดนีเซีย

ซ้าย
กรีนพีซตรวจสอบจุดทิ้งขยะที่มาเลเซียในปี 2562 และพบขยะพลาสติก
นำเข้าไปในบริเวณนี้

ข้อกังขาการรีไซเคิล 2.0 พียงร้ายหลังการนำเข้าขยะพลาสติก

- รายงานฉบับนี้เผยแพร่ครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม 2563 เป็นการตรวจสอบติดตามผลเพื่อนับย้ำถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสารอันตรายและสารเคมีที่มาจาก การซื้อขายขยะพลาสติกที่นำเข้ามาในประเทศ จำนวนมหาศาลเมื่อปี 2561
- กรีนพีซ มาเลเซีย เยอรมนี อิตาลี และศูนย์วิจัยของกรีนพีซ (Greenpeace Research Laboratories) ร่วมกันตรวจสอบประเด็นนี้ในเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม 2562
- ผลกระทบจากการนำเข้าขยะพลาสติกคือ มาตรการที่ยากจะลบเลือน การจัดการกับวัสดุพลาสติกด้วยการเผาหรือบด (ซึ่งพบเห็นในบริเวณที่เข้าไปตรวจสอบ) จะทำให้สารบางชนิด ออกมาจากพลาสติกซึ่งจะเอื้อต่อการกระจายออกสู่สภาพแวดล้อม และอาจทำให้เกิดสารเคมีอันตรายชนิดใหม่ ซึ่งหลายประเทศทั่วโลก กำหนดให้เป็นสารเคมีควบคุม
- มีการตรวจสอบตัวอย่างดินและน้ำในหลายพื้นที่ ซึ่งสงสัยว่ามีการนำขยะพลาสติกเข้ามา
- จากการตรวจสอบในภาพรวมแสดงให้เห็นว่าเศษพลาสติกที่ถูกนำมาทิ้งที่กองขยะในมาเลเซียนั้น ประกอบด้วยโลหะ ธาตุกึ่งโลหะ และสารเคมีอันตรายอีกหลากหลายชนิด ซึ่งเป็นไปได้มากกว่าแปดหมื่นตันเข้าสู่สภาพแวดล้อมระหว่างการเก็บหรือแปรรูป/รีไซเคิล
- ผลการวิเคราะห์และตรวจสอบสารเคมีถูกตีพิมพ์ และเผยแพร่ในรายงานเชิงเทคนิค โดยศูนย์ปฏิบัติการ Greenpeace Research Laboratories
- จากการศึกษางของ Greenpeace Research Laboratories พบว่าตัวอย่างที่สุ่มเก็บจากหน้าดินในพื้นที่ที่ใช้สำหรับเผาพลาสติกคือส่วนประกอบของเศษพลาสติกแทนที่จะเป็นดิน นอกจากนี้ยังพบสารเคมีปนเปื้อนจากตัวอย่างน้ำดื่มฝั่มน้ำและส้วกในบริเวณนั้น

- ปัญหานี้ไม่สามารถจบลงได้ เพียงการส่งขยะกลับสู่ประเทศต้นทาง แต่...
- เราต้องเรียกร้องให้รัฐบาลในระดับนานาชาติ ปกป้องสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของพวกเรา
- ในภาพรวม พวกเรากำลังผลักดันให้มีข้อตกลงสากลเพื่อหยุดการนำเข้าขยะพลาสติก
- ในระดับท้องถิ่น พวกเรากำลังผลักดันให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้แก่
 - แผนการฟื้นฟูที่ครอบคลุม
 - จำเป็นจะต้องทบทวนและยกระดับพระราชบัญญัติเสรีภาพในการให้ข้อมูล เพื่อสร้างความโปร่งใส
 - ความจำเป็นสำหรับการแก้ไข หรือเปลี่ยนพระราชบัญญัติคุณภาพสิ่งแวดล้อม 2517 (Environmental Quality Act 1974)

แอนนิตา คิวอี, อินโดนีเซีย

ฉันดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวกรีนพีซอินโดนีเซีย เพราะกรีนพีซต่อสู้ในประเด็นทางสิ่งแวดล้อมเสมอมา ซึ่งก็เป็นประเด็นที่ฉันสนใจด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิกฤตสภาพภูมิอากาศ ความยั่งยืนของป่าไม้และท้องทะเล จนถึงพลังงานหมุนเวียน อยากให้องค์กรยังคงเป็นแนวหน้าในประเด็นวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศ และทำงานรณรงค์ร่วมกับอาสาสมัครให้มากขึ้น เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

BEHIND THE MAP

แพลตฟอร์มแบ่งปันข้อมูลด้านวิกฤตสภาพภูมิอากาศและโรคระบาด

กรีนพีซ ฟิลิปปินส์ ได้พัฒนาช่องทางออนไลน์ที่ชื่อว่า the Climate and Pandemic Response Portal เพื่อเป็นแพลตฟอร์มที่ชุมชนสามารถแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศและโรคระบาด โดยมีอาสาสมัครคอยตรวจสอบความถูกต้อง จัดเรียงข้อมูลด้านวิกฤตสภาพภูมิอากาศและข้อมูลเกี่ยวกับโรคระบาดที่ถูกส่งเข้ามา รวมถึงคอยตรวจสอบว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานรณรงค์ของกรีนพีซด้วยหรือไม่ นอกจากนี้ พวกเขายังทำงานอย่างหนักเพื่อให้คำแนะนำกับตัวแทนชุมชนที่เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราว โดยเฉพาะในขั้นตอนทดสอบแพลตฟอร์ม ซึ่งพวกเรากำลังเตรียมขยายทีมให้สอดคล้องกับการขยายตัวของแพลตฟอร์มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

โจนาส คาบา, กรีนพีซ ฟิลิปปินส์

ทิโมธี โจชัว ชาร์ชาเดียมส,
ผู้สนับสนุน กรีนพีซ มาเลเซีย
ตั้งแต่ปี 2560

My green motto -- “เริ่มเปลี่ยนแปลงจากตัวเรา!”

ความตั้งใจ และการสร้างความเปลี่ยนแปลง

หลัง นันทิดา คือ ผู้ริเริ่ม [Climate Strike Thailand](#) และจับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อม และความเป็นธรรมทางสังคม หลังได้ให้มุมมองถึงอนาคตว่าเราจะอยู่กันอย่างไรหลังวิกฤตโรคระบาดโควิด-19

“ในตอนนั้นและแม้แต่ก่อนการระบาด เราอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยข่าวด้านลบ หลังเคยรู้สึกกลัวมากกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และหนีจากการโฟกัสไปที่ความกลัวที่ยังมาไม่ถึง แต่ในอีกมุมเรามองปัญหาระดับโลกนี้เป็นความท้าทายที่จะต้องแก้ไข และช่วยให้เรามองเห็นโลกที่เราอยากให้เป็น นั่นคือโลกที่มีความสุข และน่าอยู่สำหรับทุกคน หลังเชื่อว่าตัวเราสามารถสร้างโลกนั้นขึ้นมาได้ โดยส่วนตัว การที่เคียดคิดว่าปัญหาใหญ่ ๆ ในโลก เป็นสิ่งที่แก้ไขไม่ได้มันก็มีประโยชน์เช่นกัน เพราะเราจะทุ่มเทสุดตัวเพื่อลงมือทำเหมือนผ่านด่านต่าง ๆ ในเกมส์ แล้วเรียนรู้จากประสบการณ์นั้น ในการแก้ปัญหา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก็เช่นเดียวกัน เราจะทุ่มเทเต็มที่ และในช่วงเวลาที่เราใช้ชีวิตอยู่ เราจะลงมือทำ และสร้างการเปลี่ยนแปลงในแบบของตัวเอง”

อุทยานแห่งชาติป่า กัวลา ลิงกิต ตอนเหนือ (KLNFR)

- ป่าในเขตอุทยานแห่งชาติของรัฐสลังงอร์ดำรงอยู่มานานกว่า 8,000 ปี แต่ในปี 2563 ป่าผืนนี้กำลังถูกคุกคามจากแผนพัฒนาโครงการพัฒนาหลายรูปแบบ โดยกรมป่าไม้สลังงอร์ รักรับถึงความต้องการของสาธารณะที่จะรักษาอุทยานแห่งชาติป่ากัวลาลิงกิต ตอนเหนือเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ก่อนที่จะเกิดการล็อกดาวน์เนื่องจาก COVID-19
- ป่าพรุแห่งนี้มีหน้าที่สำคัญคือ เป็นแหล่งผลิตอากาศสะอาดและเป็นบ้านของสิ่งมีชีวิตจำนวนมากอันเป็นเอกลักษณ์ของรัฐ นอกจากนี้ ยังช่วยกักเก็บคาร์บอนเพื่อยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ควบคู่ไปกับการลดความเสี่ยงจากน้ำท่วม นอกจากนี้กรมป่าไม้สลังงอร์แล้ว ป่าอันล้ำค่าผืนนี้ยังมีบทบาทสำคัญต่อมรดกทางวัฒนธรรมของชนพื้นเมืองผู้ซึ่งอาศัยอยู่ที่
- กรีนพีซ มาเลเซีย และอาสาสมัครเดินทางไปยังพื้นที่ใกล้เคียงป่าสงวนในเดือนมีนาคม เพื่อรวบรวมหนังสือคัดค้าน ซึ่งมีผู้ร่วมลงลายมือชื่อมากกว่า 300 คน ภายในเวลาเพียง 30 วัน โดยที่ผ่านมามีผู้ร่วมลงชื่อคัดค้านการเพิกถอนพื้นที่ป่าสงวนมากกว่า 45,000 รายชื่อ และกรีนพีซได้ส่งรายชื่อไปที่กรมป่าไม้สลังงอร์เพื่อเรียกร้องให้ปกป้องผืนป่าแห่งนี้
- ด้วยเหตุที่มีโรคระบาดและคำสั่งจำกัดการเดินทาง ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่ากัวลา ลิงกิต ตอนเหนือ จึงถูกระงับไว้
- ในเดือนกันยายน องค์กรไม่แสวงผลกำไรต่าง ๆ, ออริ่ง อัสลี (Orang Asli) และสมาชิกจากชุมชนกัวลา ลิงกิต ได้รับแจ้งถึงการนำประชาพิจารณ์เรื่องการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่า กัวลา ลิงกิต ตอนเหนือ ซึ่งพวกเขาได้รับแจ้งให้ทราบเพียงไม่กี่วันก่อนวันจัดทำประชาพิจารณ์
- องค์กรไม่แสวงผลกำไรในท้องถิ่น ชุมชนภาคประชาสังคม และกรีนพีซ จึงร่วมมือกันจัดตั้งกลุ่มพันธมิตรพิทักษ์ป่าขึ้นมา โดยใช้ชื่อว่า The Perthankan Hutan Simpan Kuala Langat Utara (PHSKLU)
- ในเดือนตุลาคม กลุ่มเครือข่ายได้เริ่มงานรณรงค์ โดยเรียกร้องให้ประชาชนร่วมแสดงออกตามสิทธิของตนเองด้วยการส่งอีเมลไปหาผู้แทนของพวกเขาเพื่อให้ออกเสียงคัดค้านการเพิกถอน
- ในเดือนพฤศจิกายน ประเด็นการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องพื้นที่อุทยานแห่งชาติทั้งหมดในรัฐสลังงอร์ (เพื่ออนุรักษ์ ปกป้องแหล่งน้ำ และพื้นที่ป่าไม้) ได้เข้าสู่รัฐสภา (Dewan Undangan Negeri) และได้รับมติเห็นชอบอย่างเป็นทางการอีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม ยังคงไม่มีวามเคลื่อนไหวใด ๆ จากรัฐบาลจนกระทั่งในเดือนสิงหาคม 2564 ได้มีการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติป่า กัวลา ลิงกิต ตอนเหนืออย่างลับ ๆ โดยหน่วยงานของรัฐ แต่ก็มีกรรณการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวในวันที่ 8 กันยายน

นี่จึงเป็นชัยชนะของพวกเราและสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นไม่ได้เลยหากไม่มีสิ่งที่เราร่วมกันในฐานะเครือข่าย PHSKLU รวมถึงความช่วยเหลืออย่างไม่ขาดสายจากผู้สนับสนุนของเราตลอดปี 2563

ฟิลิปปินส์

“วิถีที่ดีกว่า” หลังการระบาดของโควิด-19 ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป็นที่ชัดเจนในหลายปีมานี้ว่า ฟิลิปปินส์กำลังเผชิญกับความรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และชาวฟิลิปปินส์จำนวนมากเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตสภาพภูมิอากาศก่อนใคร

นอกเหนือไปจากความทุกข์ร้อนของประชาชนในประเทศที่ถูกประเมินว่าจัดการกับการระบาดได้แย่ที่สุดประเทศหนึ่ง ในปี 2563 ฟิลิปปินส์ยังถูกซ้ำเติมอย่างแสนสาหัสด้วยพายุอีกสองลูก นั่นคือ ไต้ฝุ่นโรสลี (ชื่อสากล: โคนี) และไต้ฝุ่นหว่ามทือ (Ulysses)

พื้นที่หลายแห่งในจังหวัดคาตากายันเผชิญกับน้ำท่วมเป็นเวลาหลายวัน ซึ่งทางการฟิลิปปินส์ระบุว่านี่เป็นสถานการณ์น้ำท่วมที่เลวร้ายที่สุดในรอบสี่สิบปี พื้นที่อื่น ๆ ที่เป็นทางผ่านของพายุไต้ฝุ่นเหล่านี้ ก็ประสบกับปัญหาไม่มีไฟฟ้าใช้เป็นเวลาหลายวัน ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งอาหาร และผู้คนต้องหลบหัวงออกจากบ้านเรือน ซึ่งรวมถึงคนที่อยู่ในกรุงมะนิลาด้วย

ในขณะที่รัฐบาลยังคงฉายฝันด้วยประโยคที่ว่า นี่คือ “การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของชาวฟิลิปปินส์” แต่ก็เป็นที่รู้กันว่า คำ ๆ นี้ไม่ได้ช่วยหากองออกที่เป็นรูปธรรมและการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนแต่อย่างใด

แม้ว่าขณะนี้การดำเนินงานในระดับนโยบายยังไม่เกิดขึ้น แต่กรีนพีซ ฟิลิปปินส์ยังคงมุ่งมั่นที่จะเรียกร้องความเป็นธรรมทางสภาพภูมิอากาศ โดยเรียกร้องการจัดการกับมลพิษที่ถูกปล่อยออกมาและการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งเป็นการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ

แม้ว่าในปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เลวร้ายที่สุดของโรคการระบาด เยาวชนของเราเป็นผู้นำในการเปิดตัวงานรณรงค์ #BetterNormal งานนี้นำเสนอทางออกที่ยั่งยืน ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน โดยสนับสนุนการรณรงค์เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมโดยเน้นไปที่แนวทางแก้ปัญหา ในเวลาที่ประเทศกำลังต่อสู้กับความกดของประชานิยม นอกจากนี้ยังมุ่งมั่นที่จะกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบด้วยการร่วมมือกับประชาชนเพื่อขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองให้มั่นคงมากขึ้น

งานรณรงค์นี้ทำให้เกิดการรวมตัวระหว่างกลุ่มเยาวชนจากแต่ละจังหวัด และเป็นพื้นที่ให้พวกเขาเสนอความคิดให้กับผู้นำระดับชุมชนและผู้นำระดับประเทศ กรีนพีซพยายามขยายการขับเคลื่อนดังกล่าว และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนมาร่วมมือกันภายใต้ชื่อ วาระเยาวชนฟิลิปปินส์เพื่อวิถีที่ดีกว่า (The Filipino Youth Agenda for a Better Normal) เพื่อยื่นข้อเรียกร้องให้ประธานาธิบดีดูเตร์เต ดังต่อไปนี้ 1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในสังคมที่ยึดถือหลักประชาธิปไตย, 2) เพิ่มประเด็นวิกฤตการณ์ด้านสภาพภูมิอากาศและสภาพภูมิอากาศ ให้เป็นวาระสำคัญและเร่งด่วนที่ต้องเร่งแก้ปัญหาให้ยั่งยืน และ 3) ให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการกำหนดนโยบายระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

งานรณรงค์นี้แสดงให้เห็นแล้วว่าไม่จำเป็นที่จะเป็นกลุ่มแพทย์ พยาบาลที่ทำงานอยู่ในแนวหน้า ไปจนถึงศิลปินและบุคคลทั่วไปก็สามารถช่วยทุกคนได้ โดยแทนที่เราระหวนกลับไปพัฒนาระบบในแบบเดิมที่มีแต่จะนำไปสู่สภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศและความไม่เป็นธรรม แต่เราต้องเลือกการฟื้นฟูโลกอย่างแท้จริง โดยมุ่งไปที่การเปลี่ยนผ่านระบบเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีพื้นฐานบนการขับเคลื่อนของประชาชน

เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนพลังประชาชน

แม้ว่าขณะนี้ฟิลิปปินส์ยังไม่สามารถฟื้นฟูประเทศจากโรคระบาด และยังคงเผชิญกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงขึ้น รวมทั้งการช่วยเหลือจากรัฐบาลยังเป็นไปอย่างเชื่องช้า แต่เราเชื่อมั่นในความหวัง เพราะแรงขับเคลื่อนที่ริเริ่มจากชุมชนและประชาชนกลุ่มเล็ก ๆ และกรีนพีซก็พร้อมจะสนับสนุนการขับเคลื่อนโดยประชาชนให้เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง

ศูนย์ชุมชน (The Community Pantry) เป็นโครงการระดมทุนที่ร่วมกับชุมชน เพื่อช่วยเหลือครัวเรือนที่ไม่สามารถเข้าถึงอาหารในช่องเลือกตัว และเป็นที่ซื้อระหว่างคนในชุมชนท้องถิ่นที่ผลิตอาหารด้วยวิถีเกษตรยั่งยืน ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ ผู้ผลิต (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร) และผู้ผลิตที่ไม่สามารถนำส่งอาหารของพวกเขาเองซึ่งนำไปสู่รายได้ที่ชุมชนที่ต้องการอาหาร โครงการดังกล่าวได้นำเสนอชื่อเรียกที่ตรงกับความต้องการลดความซับซ้อนของระบบการผลิตอาหารของประเทศ รวมถึงเน้นการสนับสนุนอาหารและผลิตภัณฑ์จากท้องถิ่น

รถพยาบาลของโรงพยาบาลชุมชนอินโด ถูกน้ำท่วมจาก
ซูเปอร์ไต้ฝุ่นไอดีตต์ปิดกั้นเส้นทาง (ชื่อสากล: ร่าอี)
ที่เมืองกานันกาถัม จังหวัดนโกรา โอซันเตล

อิซัง อะปัง-โกนัน

ผู้ป็นสุขในชุมชน คือ การริเริ่มที่สร้างสรรคในช่องที่มีวิกฤตทางอาหาร อันเนื่องมาจากโรคระบาด มีตรสหายชาวฟิลิปปินส์มาร่วมกันแบ่งปันอาหารให้กับผู้ยากไร้ในเมืองและชุมชนต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศ โครงการนี้เป็นข้อพิสูจน์ถึงความสำคัญของข้อเรียกร้องจากกรีนพีซในเรื่อง การลดความซับซ้อนในระบบผลิตอาหารการกำจัดกากของเสียจากท้องถิ่น และการพัฒนาระบบอาหารให้ยั่งยืนกว่าเดิม

จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น กรีนพีซ ในฐานะเครือข่ายของกลุ่มผู้ขับเคลื่อนทางกรรณการ PAKISAMA จัดซื้อผลผลิตจากชนพื้นเมืองดุมากัท (Dumagat) ในจังหวัดศรีลิล และนำมามอบให้กับผู้ป็นสุขในชุมชนมากกว่า 10 แห่งในกรรณมะนิลา กิจกรรมนี้แสดงให้เห็นถึงการร่วมมือกันระหว่างคนเมืองและชนพื้นเมืองที่ร่วมแบ่งปันผลผลิตอาหาร แม้ว่าวิถีชีวิตของพวกเขาก็ได้รับผลกระทบอยู่บ่อยครั้งจากโครงการที่คุกคามต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของพวกเขา เรื่องราวนี้ถูกนำมาเผยแพร่ผ่านสารคดีสั้น และสื่อต่าง ๆ โดยนำเสนอรายละเอียดของกิจกรรมและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น

คินพลังสู่ชุมชน

ตั้งแต่การระบาดของโรคโควิด - 19 เกิดขึ้น เยาวชนในท้องถิ่น ศิลปิน และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กสร้างสิ่งต่าง ๆ มากมายให้กับชุมชน ความพยายาม และความมุ่งมั่นของพวกเขาทำให้เราเห็นภาพวิถีที่ตักว่า หลากหลายความคิดได้ขยายผลออกไปสู่การเคลื่อนไหวในระดับพลเมือง ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางต่างร่วมสละเวลา ทักษะ และทรัพยากรเพื่อช่วยเหลือผู้คนในชุมชนของพวกเขาและที่อื่น ๆ กรีนพีซส่งเสริมธุรกิจท้องถิ่น และกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือระหว่างหลายภาคส่วนควบคู่ไปกับการเปิดพื้นที่เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนและสมาชิกขององค์กรด้านเยาวชนต่าง ๆ ผ่านการทำเวิร์คช็อป ซึ่งช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับเยาวชนในการร่างนโยบายและสื่ออื่น ๆ และยังได้รับการสนับสนุนเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์จากเครือข่ายและจากองค์กรต่าง ๆ

จากสัญญาณเตือนวิกฤตสภาพภูมิอากาศผ่านไต้ฝุ่นไอดีตต์ สู่การต่อสู้เพื่อปกป้องสภาพภูมิอากาศ

ในเดือนธันวาคม 2563 ซูเปอร์ไต้ฝุ่นไอดีตต์ (ชื่อสากล: ร่าอี) ซึ่งเป็นไต้ฝุ่นที่มีความรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ สร้างหายนะให้กับคนกลางและตอนใต้ของฟิลิปปินส์ โดยส่งผลกระทบต่อผู้คนนับล้านภายในเวลาไม่กี่วัน ก่อนเหตุการณ์ดินถล่ม ทีมเตรียมความพร้อมและตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศ (Climate Emergency Preparedness and Response: CEPR) ได้นำระบบเฝ้าระวังตลอดเวลามาใช้เพื่อติดตามไต้ฝุ่นที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่กี่วันหลังจากไต้ฝุ่นพัดผ่าน ทีมงานภาคสนาม เดินทางไปยังเมืองซูริเกา และเซียร์เกา (ซึ่งเป็นจังหวัดกลุ่มแรก ๆ ที่ถูกไต้ฝุ่นไอดีตต์โจมตี) เพื่อบันทึกข้อมูลหลังพายุสงบลงและเก็บรวบรวมเรื่องราวจากผู้ได้รับผลกระทบและนักกู้ภัย

กรีนพีซได้มอบแผงโซลาร์เซลล์เพื่อการใช้งานในสำนักงานที่สำคัญ และแจกจ่ายอาหารให้กับครอบครัวในศูนย์อพยพแห่งหนึ่งร่วมกับกลุ่มเครือข่าย Feed PH นาดิน ลัสเตอร์ นักแสดงภาพยนตร์และโทรทัศน์มาร่วมติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์กับทีมเซียร์เกา ทำให้ผู้คนสนใจความเป็นอยู่ของผู้รอดชีวิตจากพายุ หลังจากไต้ฝุ่นผ่านพ้นไป กรีนพีซเผยแพร่สารคดี และเรื่องราวต่าง ๆ บนสื่อและสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมสำนึกสู่สาธารณชนว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี และจะมีผู้คนที่ตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงมากขึ้นเรื่อย ๆ หากนโยบายในการแก้ปัญหาวิกฤตนี้เป็นไปอย่างเชื่องช้า

ทุมินดี (TUMINDIG)

ทุมินดี คือการเคลื่อนไหวบนช่องทางออนไลน์ที่เริ่มต้นขึ้นในช่วงที่เกิดการระบาดหนัก เป็นความพยายามของกลุ่มต่าง ๆ และบุคคลทั่วไปในการให้ความช่วยเหลือชุมชนของพวกเขา ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากการจัดการวิกฤตด้านสาธารณสุขของรัฐบาลเป็นไปอย่างเชื่องช้า กรีนพีซเป็นส่วนหนึ่งของความเข้มแข็งนี้ร่วมกับเยาวชน ศิลปิน และกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมในชุมชน ทั้งนี้ ชาวฟิลิปปินส์ยังมุ่งเน้นสื่อสารประเด็นความเป็นธรรมทางสภาพภูมิอากาศเพื่อวิถีที่ดีขึ้นอีกด้วย

PARA SA MGA GREEN-MINDED: พอดแคสต์ สำหรับคนกรีนๆ

ความเหนื่อยล้าที่เพิ่มมากขึ้นจากการทำงานที่บ้าน และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่หันมาเสพความบันเทิงทางเสียง ทำให้ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตของการฟังพอดแคสต์เพิ่มมากขึ้นเป็นอันดับที่ 6 ของโลก โดยที่ผู้ฟัง 31 ล้านคนในประเทศอยู่ในกลุ่ม Gen Z และมีเลนเนียล กรีนพีซฟิลิปปินส์ จึงเริ่มทำช่องพอดแคสต์ของตนเองเพื่อเข้าถึงคนกลุ่มนี้ ช่องนี้มีชื่อว่า “Para sa Green Minded” ซึ่งแปลว่า “สำหรับคนกรีนๆ” และมีวัตถุประสงค์เพื่อพูดคุยในประเด็นสภาพภูมิอากาศ ความยั่งยืน และการเรียกร้องนโยบาย โดยนำมาพูดคุยให้เป็นเนื้อหาที่ย่อยง่ายและฟังสบายสำหรับคนทั่วไป

สร้างเมืองที่ดีกว่าและน่าอยู่ยิ่งขึ้น

การคมนาคมกลายเป็นหนึ่งในสิ่งที่ท้าทายที่สุดสำหรับคนเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ต้องทำงานต่อสู้กับโรคระบาดซึ่งอาศัยระบบขนส่งสาธารณะ เป็นที่มาของโครงการ “แบ่งปันถนน” ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในเดือนสิงหาคม 2563 โดยมีเป้าหมายที่จะรวบรวมเรื่องราวเพื่อแสดงให้เห็นว่า เมื่อภาคประชาชนรวมถึง

นักกิจกรรมร่วมมือกันเพื่อขับเคลื่อนประเด็นใดประเด็นหนึ่ง จะทำให้เราสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงมีพลังมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงในระดับนโยบายเพื่อให้เราก้าวไปสู่การพัฒนาที่ดีกว่าร่วมไปกับการจุดประเด็นสนทนาในวงกว้างเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายังยั่งยืนระหว่างที่โรคระบาดยังคงเป็นอุปสรรค

เฮย์ดี อัลเลนเบอร์เกอร์

สิ่งที่มีผลกระทบต่อฉันมากที่สุดในช่วงเวลานี้คือการที่พวกเราสามารถเปิดพื้นที่ให้กับกลุ่มต่างๆ และผู้คนมากมายที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดและวิกฤตสภาพภูมิอากาศ มาแบ่งปันเรื่องราว เรียนรู้จากกันและกัน ประชาสัมพันธ์ผลงานของแต่ละคน และร่วมกันถักทอวาระเพื่อวิถีที่ดีกว่า (#betternormal) โดยให้ความสำคัญไปกับการเป็นอยู่ของผู้คน และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการฟื้นตัวที่มีสุขภาพที่ดีและเป็นธรรม คุณสามารถสัมผัสได้ถึงพลังงานและความรู้สึกเป็นเจ้าของจากทุก ๆ คน เพื่อเรียกร้องการบริการและโครงการที่ดีกว่าจากรัฐบาล ควบคู่ไปกับการหาทางตอบสนองความต้องการสำหรับชุมชนของพวกเขา

มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และฉันก็รู้สึกภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรนี้ที่มีความห่วงใยต่อทุกคนอย่างแท้จริง

เมื่อนึกถึงการทำงานร่วมกับอาสาสมัคร นักกิจกรรม และเครือข่าย สิ่งที่ทำให้ฉันภูมิใจมากที่สุดก็คือพวกเราเป็นกลุ่มที่มาจากคนหลากหลาย และมีความมุ่งมั่น เราไม่ยอมแพ้ต่อความสิ้นหวัง ความกลัว และความโกลาหล แม้ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร เรามักได้ยินเสมอว่าพวกเราจะช่วยเหลืออะไรได้บ้าง พวกเราจะช่วยเหลือ ผู้ที่ได้รับผลกระทบที่สุด คนที่ไม่มีใครเหลียวแล และคนชายขอบได้อย่างไร และยิ่งไปกว่านั้น ในบางครั้ง คนที่มีทรัพยากรน้อยกว่าในหมู่พวกเรากลับเป็นผู้ที่ออกมาให้ความช่วยเหลือ มันเป็นแรงบันดาลใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ที่คนสัมผัสได้ถึงความกล้าหาญของชาวฟิลิปปินส์

การระบาดบังคับให้เราต้องโยนแนวคิดการทำงานในอดีตทิ้งไป และออกจากพื้นที่ปลอดภัยเพื่อรับฟัง สัมผัส และมองหาความท้าทายที่อยู่รอบตัวเรา จากนั้นนำมาปรับใช้ให้เป็นแนวทางของเราเอง พร้อมกับความเข้าใจที่ดีขึ้นว่า ผู้ฟังของเราอยู่ที่ไหน และเราจะร่วมกับเขาเพื่อทำสิ่งสำคัญมากยิ่งขึ้นได้อย่างไร แม้ว่าพวกเราจะทราบดีว่ายังมีอะไรอีกมากที่พวกเราจะต้องทำให้สำเร็จ แต่พวกเราไม่เคยล้มที่จะให้ความสำคัญกับคนที่พวกเราทำงานด้วย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารจาก อาสาสมัคร และพันธมิตร หน้าทีของกรีนพีซต่อผู้คนที่ยื่นหยัดเคียงข้างกันนั้น

ด้านบน

การจัดการโรคระบาดที่คำนึงถึงประชาชน ในช่วงต้นของการล็อกดาวน์ กรีนพีซเรียกร้องให้รัฐบาลจัดการกับโรคระบาดโดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก โดยไม่ใช้การบังคับแบบทหาร เพื่อการบรรเทาผลกระทบต่อกันและโลก ที่คิดว่า กรีนพีซ ฟิลิปปินส์ เข้าร่วมกับเยาวชน ศิลปิน และองค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ เพื่อเรียกร้องให้ยุติการใช้มาตรการเผด็จการ เช่น RA11479 และรัฐจะต้องขยายความสนใจไปยังประเด็นอื่น ๆ แทนที่จะให้ความสำคัญกับประเด็นสาธารณสุขเพียงอย่างเดียว เช่น ลิกธิฟเมือง ทางออกบนหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาของประเทศ และนำมาซึ่งวิถีที่ดีกว่า **#BetterNormal**

เราปกป้อง เราลุกขึ้น เราต่อสู้

ขณะที่เราต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมในประเทศ แต่ประธานาธิบดีโรดริโก ดูเตร์เต กลับลงนามในพระราชบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย 2563 (Republic Act 11479) กรีนพีซพร้อมทั้งองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและองค์กรภาคประชาสังคมยื่นหยุดเรียกร้องให้ยกเลิกกฎหมายดังกล่าว เพื่อรักษาคำมั่นในการปกป้องเสรีภาพในการพูดและแสดงความคิดเห็น ปกป้องสิทธิในการแสดงออก และต่อ ยอดการขับเคลื่อนต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมทางสภาพภูมิอากาศและการทำลายสิ่งแวดล้อม

คิน่าห์ โอมาร์:

ฉันภูมิใจที่เราไม่เคยยอมแพ้ พวกเรา (อาสาสมัคร พนักงาน และเครือข่าย) ล้วนก้าวเดินต่อไปแม้ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร พวกเรายังหมั่นดูแลซึ่งกันและกันด้วย ฉันภูมิใจที่เราไม่เคยยอมแพ้ และมีความเห็นอกเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์

ฉันคิดว่างานของพวกเราไม่ได้แตกต่างไปจากองค์กรอื่น ๆ ฉันคิดว่าสิ่งสำคัญในเวลาของการระบาดคือการสนับสนุนซึ่งกันและกันในชุมชน นี่ไม่ใช่แค่การช่วยเหลือกันระหว่างบุคคลเท่านั้น แต่รวมถึงการช่วยเหลือกันระหว่างองค์กรด้วย ฉันพอจะพูดได้ว่าองค์กรไม่แสวงผลกำไร และองค์กรภาคประชาสังคมของมาเลเซีย (และในระดับภูมิภาคด้วย) ทั้งหมดทำงานอย่างสุดความสามารถ มากกว่าระดับที่เคยเป็นมาและมากกว่าในสถานการณ์ก่อนการระบาดเพราะเราต่างก็เผชิญกับสิ่งนี้ร่วมกัน เราไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแข่งขันกัน

**มาเอช กานาปัดตี
ผู้สนับสนุน กรีนพีซ มาเลเซีย
ตั้งแต่ปี 2554**

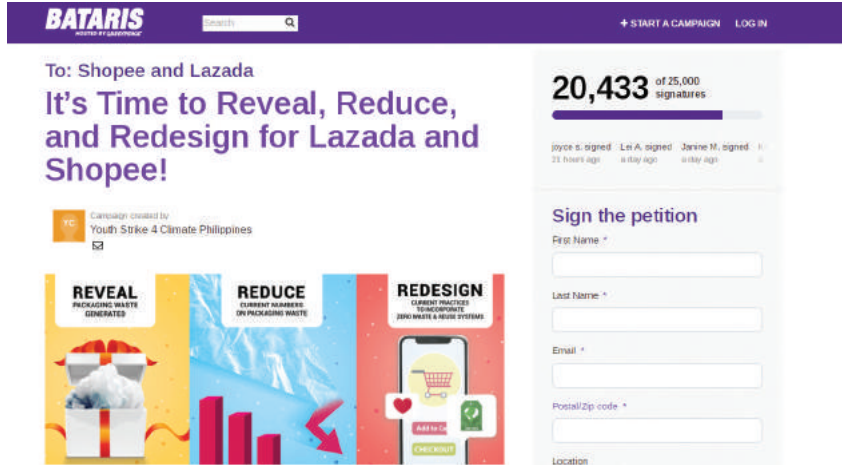
เราหยิบยืมทรัพยากรโลกจากคนรุ่นลูกรุ่นหลาน เราจึงต้องร่วมกันดูแลโลกของเราเพื่อส่งต่อให้พวกเขา

**เราทุกคนล้วนเกี่ยวข้องกับ
#BASICECOLOGY
#WORKSHOP**

ความอยู่รอดของโลกก็เหมือนกับการที่โรงเรียนต่างก็ทำงานร่วมกันเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนด้วยความรู้ที่จำเป็นเพื่อให้พวกเขาประสบความสำเร็จองค์ประกอบเล็ก ๆ แต่ละส่วนแม้ว่าจะเป็นส่วนมีชีวิตหรือไม่ก็ตามล้วนมีหน้าที่สนับสนุนทุกชีวิตบนโลก ด้วยเหตุนี้แม้ว่าจะมีการลือคาวน้เกิดในช่วงการระบาดแต่อาสาสมัครของเราที่ยังสามารถจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อระบบนิเวศพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งว่าระบบนิเวศทำงานอย่างไรเนื่องด้วยมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความสามารถทางสติปัญญาสูง จึงควรต้องมีความรับผิดชอบ และพิจารณาการกระทำของเราอยู่เสมอว่าจะส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมหรือไม่

นี่คือการอบรมเชิงปฏิบัติการครั้งแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้นกรีนพีซ ฟิลิปปินส์ จึงวางแผนที่จะนำโปรแกรมนี้มาใช้กับการประชุมสหภาพพนักงาน และอาสาสมัครที่เข้ามาใหม่ การประเมินข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ปรากฏรวมถึงความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการกับปัญหาและประเด็นทางสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้

**แคทริน และเจอร์สัน
อาสาสมัครกรีนพีซ ฟิลิปปินส์**

วิถีที่ติดกว่าในช่องทางอีคอมเมิร์ซ

ด้วยข้อจำกัดด้านการเดินทางเนื่องมาจากการระบาด ชาวฟิลิปปินส์จำนวนมากจึงถูกบังคับให้เปลี่ยนมาซื้อของที่จำเป็นผ่านช่องทางออนไลน์ โดยมากสินค้าของพวกเขาก็ถูกห่อด้วยบรรจุภัณฑ์พลาสติกมากเกินความจำเป็นจนกลายเป็นขยะปริมาณมหาศาล

กรีนพีซ และเยาวชนผู้เป็นกระบอกเสียงเรื่องสภาพภูมิอากาศมีความกังวลในประเด็นนี้และเริ่มรวบรวมรายชื่อ เพื่อรณรงค์เรียกร้องให้บริษัทอีคอมเมิร์ซรายใหญ่ เช่น Lazada และ Shopee ทำหน้าที่จัดการกับการขยะพลาสติกที่เพิ่มมากขึ้น และชะลอวิกฤตสภาพภูมิอากาศ

การเรียกร้องให้รัฐบาลประกาศภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศ

ด้วยเหตุที่ฟิลิปปินส์เผชิญกับหายนะที่ร้ายแรงที่สุดเท่าที่มีการบันทึกมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในช่วงปลายปี 2563 กรีนพีซจึงออกมาเรียกร้องให้มีการประกาศภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศอีกครั้ง เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเร่งด่วนในการขับเคลื่อน โดยรัฐบาลและภาคสังคมจะต้องมีแผนรับมือกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศอย่างรวดเร็ว

และเป็นรูปธรรมเพียงพอต่อการจัดการกับผลกระทบของวิกฤตสภาพภูมิอากาศและปกป้องชาวฟิลิปปินส์ เช่น เยาวชนนิโคล (Bicol) ออกมาเรียกร้องเพราะจังหวัดของพวกเขาได้รับผลกระทบจากพายุอย่างหนัก ทำให้ที่อยู่อาศัยของประชาชนราว 100,000 คน ถูกทำลาย ข้อเรียกร้องดังกล่าวได้รับการตอบสนองที่จากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรับรองมติสภาหมายเลข 1377 เพื่อเรียกร้องให้ประกาศภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศ

ไทย

รวมพลังต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย เยาวชน และโลกที่น่าอยู่

เราเชื่อว่าไม่มี “สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” หากไร้ซึ่ง “ความเป็นธรรมทางสังคม” และประชาธิปไตยที่ดีจะเป็นกลไกสำคัญที่เอื้อให้ประชาชนเข้าถึงสิ่งแวดล้อมที่ดีได้

ในปี 2563 และ 2564 เราเห็นการเติบโตของการขับเคลื่อนของมวลชนในประเทศไทย ที่คนหนุ่มสาวออกไปบนท้องถนนและประท้วงเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย ซึ่งนับว่าเป็นการขับเคลื่อนมวลชนครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งเท่าที่เคยมีมา นอกจากนี้ยังนำประเด็นทางสังคมจำนวนมาก (ซึ่งรวมถึงประเด็นทางสิ่งแวดล้อม) ขึ้นมานำเสนอและแสดงความคิดเห็น เนื่องจากผลกระทบของการระบาดทำให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นอยู่เดิมล้มเหลวอย่างชัดเจน

กรีนพีซ ประเทศไทยร่วมยื่นข้อเรียกร้องต่อการเคลื่อนไหวของเยาวชน งานรณรงค์ และคำนิยามของเรานั้นสอดคล้องกับการขับเคลื่อนเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น เราเรียกร้องให้รัฐบาลยุติการคุกคามนักกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมและนักกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชน เราจึงต้องการเสรีภาพในการแสดงออก การมีส่วนร่วมเพื่อชีวิตที่ดีกว่า และการมีธรรมาภิบาล

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและถ่านหิน

แม้ว่าการระบาดจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของเรามากมายมิติ แต่พวกเราที่ยังคงเดินหน้าเปิดโปงการนำเข้าถ่านหินและกระบวนการทำเหมืองในประเทศไทย และยังคงเดินหน้าเรียกร้องเพื่อการเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานหมุนเวียน ซึ่งจะช่วยชะลอวิกฤตสภาพภูมิอากาศ ที่จะทวีความรุนแรงและเกิดขึ้นบ่อยครั้งมากขึ้นเรื่อย ๆ

เราทำงานร่วมกับชุมชนพื้นเมืองและองค์กรในท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อคัดค้านการนำเสนอโครงการทำเหมืองถ่านหิน ที่ อ. หนองจอก จ. เชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มเยาวชนบ้านกะเบือดิน กลุ่มเฝ้าระวังอมก๋อย ทั้งนี้เรายังทำงานร่วมกับองค์กรและเครือข่ายท้องถิ่น กลุ่มรักษ์แม่ฮ่องสอน ใน อ.แม่ทะ จ.ลำปาง เพื่อคัดค้านโครงการเหมืองถ่านหินแม่ทะ

ในปี 2564 กรีนพีซประเทศไทยได้เผยแพร่รายงาน “เบื้องหลังการนำเข้าถ่านหินและข้อเสนอการเปลี่ยนผ่านพลังงานที่ยั่งยืนและเป็นธรรมในประเทศไทย” ที่แสดงถึงการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าถ่านหินในฐานะเชื้อเพลิงภาคอุตสาหกรรม จากร้อยละ 23 ในปี 2553 มาเป็นร้อยละ 39 ในปี 2562 อุตสาหกรรมซีเมนต์คือผู้ใช้ถ่านหินนำเข้ารายใหญ่ที่สุด

รายงานอีกฉบับคือ “ปลดระวางถ่านหินเพื่อการเปลี่ยนผ่านที่เป็นธรรมในประเทศไทย” ได้เสนอแนวทางการปลดระวางถ่านหินจากระบบการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย โดยนำเสนอเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบความเป็นไปได้ในการปลดระวางถ่านหินภายในปี 2570 หรือ 2580

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีได้เข้าร่วมการประชุมระดับผู้นำ (World Leaders Summit) ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญา (COP26) ที่เมืองกลาสโกว์ และประกาศว่าประเทศไทยตั้งเป้าความเป็นกลางทางคาร์บอน (carbon neutrality) ไว้ที่ปี 2593 ส่วนเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (net zero) ตั้งไว้ที่ปี 2608 หรือก่อนหน้านั้น นี่จึงเป็นการผูกพันที่ใหญ่ที่สุดที่ประเทศไทยให้ไว้ต่อประชาคมโลกขององค์การสหประชาชาติ กรีนพีซ ประเทศไทยจะติดตามแผนการด้านสภาพภูมิอากาศและการให้ความร่วมมือของรัฐบาลอย่างใกล้ชิด

ก่อนการประชุม COP26 กรีนพีซเผยแพร่รายงานความเสียหายทางเศรษฐกิจที่คาดการณ์จากการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลภายใต้สภาวะสุดขั้วใน 7 เมืองของเอเชีย ภายในปี 2573 โดยมีกรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งในเจ็ดเมืองหลวงจากเอเชีย รายงานแสดงให้เห็นว่าวิกฤตสภาพภูมิอากาศอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในเมืองภายในเวลาไม่ถึงสิบปี นอกเสียจากว่าพวกเราจะร่วมมือกันลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทันที การศึกษาพบว่าภายในปี 2573 พื้นที่ร้อยละ 96 ของกรุงเทพมหานครอาจถูกน้ำท่วม ซึ่งรวมถึงบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีความหนาแน่น และพื้นที่เชิงพาณิชย์ ด้วยสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ กรีนพีซ ประเทศไทยจัดทำเพรจรบบรายชื่อเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลไทยประกาศภาวะฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศอีกด้วย

RIGHT to CLEAN AIR
is a HUMAN RIGHT

GREENPEACE
พอกันที!
#ขออากาศดีคืนมา
พอกันที
#ขออากาศดีคืนมา
RightToCleanAir

ขออากาศดีคืนมา
Right to Clean Air
GREENPEACE

GREENPEACE
PEO
POL

ฝุ่น
แรงกว่าใคร
พอกันที
อากาศดีคืนมา
RightToCleanAir

Greenpeace © 2019

นักกิจกรรมถือป้ายเพื่อส่งสาส์นไปยังรัฐบาลไทยให้จัดการกับปัญหามลพิษทางอากาศ กรีนพีซ ประเทศไทย ร่วมกับ EnLaw, EARTH, ไม้โอ๊ก, มูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค, Friend Zone, Mayday, Climate Strike Thailand และภาคประชาสังคมอีกมากมาย เรียกร้องให้รัฐบาลไทยดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อจัดการกับปัญหาค่า PM2.5 ในประเทศ

กรีนพีซ ประเทศไทย หนึ่งในเครือข่าย 15 องค์กรของ กองทุนแสงอาทิตย์ ร่วมระดมเงินระดมทุนจากประชาชนเพื่อติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ให้กับโรงพยาบาลรัฐ โดยโรงพยาบาลพระปกเกล้า จ.จันทบุรี ก็ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนแสงอาทิตย์เช่นกัน โครงการนี้ตั้งเป้าเพื่อติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ บนคาบฟ้าของโรงพยาบาล สนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนที่สะอาดในไทย ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และสนับสนุนการปลดระวางการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรการที่ก่อให้เกิดวิกฤตสภาพภูมิอากาศ

แผนปฏิบัติการหลังคาโซลาร์เซลล์

ในปี 2563 กรีนพีซ ประเทศไทยเปิดตัวข้อเสนอ“โซลาร์รูฟท็อป 1 ล้านหลังคาเรือน” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนการฟื้นฟูประเทศควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านนโยบายพลังงานเพื่อสนับสนุนระบบพลังงานหมุนเวียน ข้อเสนอดังกล่าวนี้จะนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเป็นธรรม ทั้งการสร้างงาน ประชาชนสามารถเข้าถึงพลังงานได้อย่างเท่าเทียม และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

กรีนพีซทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายพลังงานและพัฒนาข้อเสนอ **“การปฏิวัติพลังงานบนหลังคา”** ขึ้นเพื่อตอกย้ำถึงความจำเป็นในการนำระบบไฟฟ้าแบบหักลบหน่วยไฟฟ้า (net-metering) มาใช้ในประเทศไทย โครงการนี้มีเป้าหมายเสนอให้ติดตั้งระบบแผงโซลาร์รูฟท็อป 3,000 เมกะวัตต์ให้ได้ภายในเวลา 3 ปี บนหลังคาบ้านเรือนประชาชน โรงเรียนและโรงพยาบาล นำร่อง จากนั้นก็จะวิเคราะห์ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นจากโครงการนี้ ควบคู่ไปกับการจัดทำคำแนะนำเพื่อต่อยอดกับข้อกังวลเรื่องการนำระบบโซลาร์รูฟท็อปมาใช้

หลังจากการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์บนคาบฟ้าโรงพยาบาล 7 แห่งในปี 2563 ในปี 2564 กรีนพีซ ประเทศไทย พร้อมกับ 15 องค์กรพันธมิตรภายใต้เครือข่าย กองทุนแสงอาทิตย์ ได้ร่วมกันส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน และติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ที่สถาบันอาชีวศึกษาหลายแห่ง โครงการนี้มีเป้าหมายที่จะติดตั้งแผงโซลาร์ขนาด 10 กิโลวัตต์ บนหลังคาของสถาบันอาชีวศึกษา 7 แห่ง โดยจะใช้งบประมาณจากการระดมทุน โครงการยังเปิดโอกาสให้นักเรียนอาชีวศึกษาเข้ามาเรียนรู้เกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนและการบำรุงรักษาอุปกรณ์ เพื่อสนับสนุนการสร้างอาชีพจากภาคพลังงานหมุนเวียนและงานที่มั่นคงในอนาคต

#ขออากาศดีคืนมา #RIGHTTOCLEANAIR

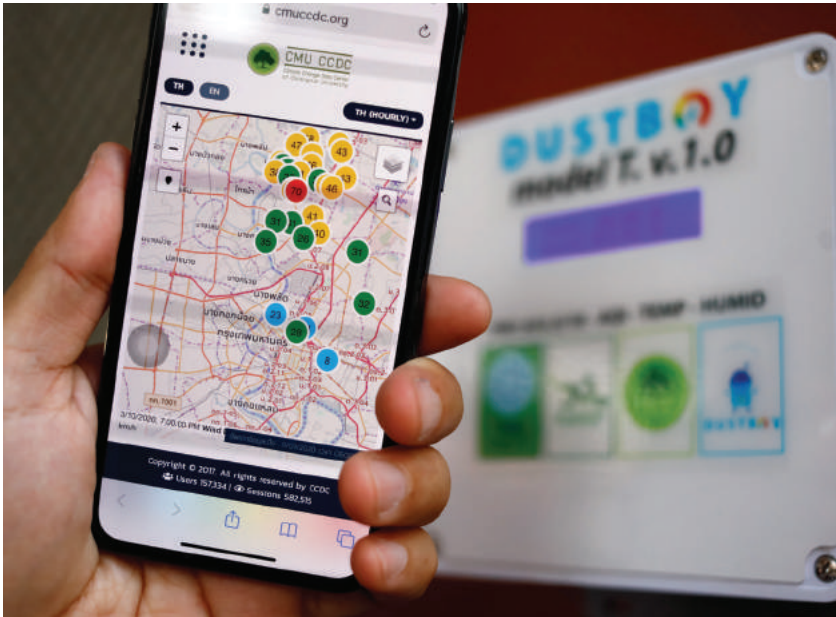
ที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับมลพิษทางอากาศที่รุนแรงเป็นเวลาหลายปี มลพิษทางอากาศที่เป็นปัญหาอันร้ายแรงในกรุงเทพฯ จนกระทั่งควมรุนแรงจนอยู่ในระดับวิกฤตช่วงเดือนมกราคมและมกราคม 2563 โดยตลอดทั้งปี ประเทศไทยมีวันที่คุณภาพอากาศอยู่ในระดับที่เป็นอันตราย (ค่าดัชนีคุณภาพ

นักกิจกรรมถือป้ายส่งข้อความให้รัฐบาลไทยแก้ปัญหามลพิษทางอากาศ

อากาศ หรือ AQI มากกว่า 100) ถึง 70 วัน ในวันที่ 9 มกราคม 2563 เว็บไซต์ AirVisual.com จัดอันดับให้กรุงเทพฯ เป็น “เมืองที่มีมลพิษทางอากาศมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ของโลก”

กรีนพีซ ประชาชน และกลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมร่วมกันเดินเท้าไปยังทำเนียบรัฐบาล เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลปกป้องสุขภาพของคนไทย ด้วยการปรับค่าดัชนีคุณภาพอากาศให้ตรงกับคำแนะนำคุณภาพอากาศขององค์การอนามัยโลก และยังเรียกร้องให้รัฐบาลยกระดับการแก้ปัญหา โดยต้องคำนึงถึงสิทธิพื้นฐานของประชาชนที่สามารถเข้าถึงอากาศสะอาดเป็นหลักสำคัญ ทั้งนี้ นอกจากประชาชนทั่วไปแล้ว มีองค์กรภาคประชาสังคมที่เข้าร่วมการขับเคลื่อนครั้งนี้ซึ่งประกอบด้วย EnLaw, EARTH, Climate Strike Thailand, Mayday และมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

ซ้าย แอปพลิเคชัน NRCT AQIC แสดงคุณภาพอากาศซึ่งวัดโดย เครื่องมือติดตามคุณภาพอากาศ Dustboy การติดตั้งเครื่องมือติดตามคุณภาพอากาศเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม “ขออากาศดีคืนมา” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามคุณภาพอากาศจากแพลตฟอร์มที่โดยรอบกรุงเทพฯ นอกจากนี้ เครื่องมือดังกล่าวยังถูกนำไปติดตั้งให้กับโรงเรียนเพื่อให้สามารถแสดงข้อมูลคุณภาพอากาศแบบเรียลไทม์ให้กับนักเรียนและเจ้าหน้าที่อีกด้วย

การติดตั้ง DUSTBOY เพื่อเพิ่มจำนวนเครื่องมือติดตามคุณภาพอากาศในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน และชุมชน

ในปี 2563 กรีนพีซ และศูนย์ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ติดตั้งเครื่องมือติดตามคุณภาพอากาศ Dustboy ให้กับโรงเรียนแปดแห่งในกรุงเทพมหานคร เพื่อวัดคุณภาพอากาศ โดยกิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “ขออากาศดีคืนมา”

กรีนพีซ ประเทศไทยยังจัดกิจกรรมเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่น PM2.5 ให้กับนักเรียนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน เพื่อให้พวกเขาสามารถปกป้องตัวเองได้

ในปี 2564 กรีนพีซ เผยแพร่รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียม ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามลพิษจากไนโตรเจนไดออกไซด์เพิ่มมากขึ้นในหลายพื้นที่ของประเทศไทยภายในหนึ่งปีหลังจากที่มีการล็อกดาวน์

การวิเคราะห์มุ่งเน้นไปยังแปดพื้นที่ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร สระบุรี อยุธยา เชียงใหม่ ลำปาง แม่ฮ่องสอน และกระบี่ โดยนำข้อมูลค่าเฉลี่ย 6 เดือนของมลพิษจากไนโตรเจนไดออกไซด์ระหว่างปี 2563 - 2564 มาเทียบกับข้อมูลอ้างอิงซึ่งคิดจากค่าเฉลี่ย 6 เดือนของมลพิษจากไนโตรเจนไดออกไซด์ระหว่างปี 2561 - 2562

เจสชา เวลเช ฟลิปปีนส์

“การสนับสนุนกรีนพีซไม่เคยทำให้รู้สึกผิดหวังเลย” นี่คือคำพูดจากใจของผู้บริจาคกรีนพีซจากควิทัต ซึ่งสนับสนุนเราอย่างยาวนานถึง 23 ปี

เธอยังบอกเราด้วยว่าการเป็นผู้สนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องที่ซับซ้อน สำหรับเธอ การเรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ของโลก และการให้คำมั่นเพื่อปกป้องเป็นสองสิ่งที่สำคัญที่สุดในฐานะผู้สนับสนุน

“คงจะพูดได้ไม่เต็มปากว่าฉันเป็นผู้สนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมก่อนจะเป็นผู้บริจาค ตอนนั้นฉันสนใจเรื่องการใช้ชีวิตแบบไม่สร้างขยะ” เจสชา กล่าว

เจสชาเริ่มพกขวดน้ำส่วนตัวมาใช้ช่วงที่เธออยู่ในมหาวิทยาลัย ตามด้วยการเปลี่ยนมาใช้ผ้าอนามัยชนิดใช้ซ้ำและหลีกเลี่ยงการใช้ภาชนะพลาสติก เมื่อออกไปกินข้าวที่บ้าน การเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ เหล่านี้นำไปสู่วิถีชีวิตที่เธอเป็นอยู่ในปัจจุบัน

“การใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งทำให้ฉันรู้สึกผิด ฉันรู้สึกมีกำลังใจเวลาออกไปที่ถังขยะที่บ้านแล้วไม่เห็นพลาสติก” เธอกล่าวเสริม

หลายปีต่อมาเธอบอกการศึกษาแล้วได้พบกับบรูซ เจ้าหน้าที่ระดมทุนกรีนพีซในห้างสรรพสินค้าที่มากาติ “เพราะฉันมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และองค์กรที่รณรงค์ประเด็น zero waste อยู่แล้ว ฉันจึงสมัครเป็นผู้บริจาคในวันนั้น” เจสชาเล่า

เจสชา สนับสนุนกรีนพีซเพราะทราบว่าการเปลี่ยนวิถีชีวิตเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะหยุดความเสื่อมโทรมของโลกภาคธุรกิจและรัฐบาลควรลงมือทำอะไรเกี่ยวกับความฉุกเฉินทางสภาพภูมิอากาศ “ฉันชื่นชมที่กรีนพีซเรียกร้องความรับผิดชอบจากผู้ที่ก่อมลพิษรายใหญ่ที่สุด” เธอกล่าวเสริม

เจสชา ยังมีอะไรจะบอกเพื่อให้คุณมีกำลังใจ หากว่าคุณยังรู้สึกเลทที่จะเป็นผู้สนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อม

“ลองศึกษา ดู ติดตามโซเชียลมีเดีย ที่ทำเรื่องสิ่งแวดล้อม เริ่มด้วยการเปลี่ยนหลอดพลาสติกมาเป็นหลอดไม้ไผ่ จั๊นตอนเล็ก ๆ เหล่านี้จะนำคุณไปสู่เส้นทางที่ถูกต้อง เริ่มต้นจากภายในบ้านของคุณและเริ่มจากอะไรเล็ก ๆ ลองเปลี่ยนจากพลาสติกมาเป็นของที่ใช้ซ้ำได้ ทำในสิ่งที่คุณทำได้ และคุณจะไม่รู้สึกผิดหวังที่สนับสนุนองค์กรที่ทำงานเรื่องการลดมลพิษในฟิลิปปินส์”

การเคลื่อนไหวเพื่อหยุดยั้ง CPTPP

ในปี 2563 กรีนพีซ เรียกร้องให้คณะรัฐมนตรีปฏิเสธข้อเสนอการเข้าร่วมข้อตกลงความครอบคลุมและความก้าวหน้าเพื่อหุ้นส่วนทางการค้าภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (Comprehensive and Progressive Agreement of Trans-Pacific Partnership: CPTPP) เพื่อปกป้องสิทธิพื้นฐานในการเก็บเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกร สิทธิผู้บริโภค ความมั่นคงทางอาหาร และแหล่งอาหารของคนไทยจากการครอบครองของกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารยักษ์ใหญ่ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และปนเปื้อนของพืชตัดแปลงพันธุกรรม

โดยที่ผ่านมามี เครื่อง่ายองค์กรภาคประชาสังคมได้ยกประเด็นดังกล่าวขึ้นมาพูดคุยจนกลายเป็นประเด็นสาธารณะว่าการเข้าร่วม CPTPP อาจทำลายความมั่นคงทางอาหารของประเทศไทย

ระหว่างสองปีที่ผ่านมา กรีนพีซทำกิจกรรมเพื่อจับเคลื่อนร่วมกับคนไทย เครื่อง่ายและองค์กรต่าง ๆ เช่น กิจกรรมรณรงค์ในประเด็น #NoCPTPP โดยการฉายข้อความตามพื้นที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ว่า “เมล็ดพันธุ์ไม่ควรถูกผูกขาด”

การรณรงค์ประเด็น #NoCPTPP ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนผ่านการใช้อะแฮชแท็กมากกว่าหนึ่งล้านครั้ง โดยมีผู้ร่วมลงชื่อคัดค้านมากถึง 400,000 รายชื่อ นอกจากนี้ กรีนพีซยังทำกิจกรรมโดยนำป้ายรณรงค์ติดไว้ที่ท้ายรถตุ๊กตุ๊ก 32 คันที่วิ่งไปยัง 6 เส้นทางรอบ ๆ กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างการรับรู้อีกด้วย

กรีนพีซ ประเทศไทย ยังส่งจดหมายเปิดผนึกโดยมีข้อเรียกร้องจากประชาชนไปยังรัฐบาล ในระหว่างการประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีปฏิเสธข้อเสนอการเข้าร่วม CPTPP และปกป้องสิทธิของเกษตรกร สิทธิผู้บริโภค ความมั่นคงทางอาหาร และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงสิทธิในการเข้าถึงยา สาธารณสุข และระบบประกันสุขภาพในประเทศไทย

ในเดือนมิถุนายน 2564 นักกิจกรรมของกรีนพีซและอาสาสมัครนำบอลูนขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3 เมตร ที่มีรายชื่อผู้ลงนามในงานรณรงค์ #NoCPTPP ไปยังทำเนียบรัฐบาล

ในช่วงปลายปี กรีนพีซ และองค์กรภาคประชาสังคมหลายแห่งได้ร่วมกันจัดกิจกรรมชื่อว่า “ไม่เอา CPTPP” เพื่อสะท้อน 400,000 เสียงจากประชาชน

วันที่ 20 ธันวาคม 2564 ระหว่างการประชุมร่วมกับนายดอน ปรมัตถ์วินัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ และรักษาการประธานกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศกับกลุ่มศึกษาข้อตกลงเขตการค้าเสรีภาคประชาชน (FTA Watch) และเครือข่ายภาคประชาสังคม นายดอนเห็นด้วยว่าประเทศไทยจะไม่เข้าร่วมข้อตกลงนี้หากยังไม่มีการศึกษาที่ครอบคลุม

บน นักกิจกรรมและอาสาสมัครจาก กรีนพีซ ประเทศไทย นำบอลูนที่มี 400,000 รายชื่อจากการรวบรวมออนไลน์มายังทำเนียบรัฐบาล เพื่อเรียกร้องไม่ให้รัฐบาลเข้าร่วมข้อตกลงความครอบคลุมและความก้าวหน้าเพื่อหุ้นส่วนทางการค้าภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (CPTPP) เพื่อปกป้องสิทธิการเข้าถึงเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกร และปกป้องสิทธิผู้บริโภค ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญความมั่นคงทางอาหารและความหลากหลายทางชีวภาพ

ล่าง กรีนพีซ ติดตั้งป้ายข้อความ “#NoCPTPP” บนรถตุ๊ก ๆ ก่อนนำไปวิ่งรอบกรุงเทพมหานครเพื่อเรียกร้องให้พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ทบทวนการตัดสินใจของรัฐบาลในการเข้าร่วมข้อตกลงความครอบคลุมและความก้าวหน้าเพื่อหุ้นส่วนทางการค้าภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (CPTPP) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ปัญหาในระบบอาหาร

อีกหนึ่งความพยายามเพื่อพัฒนาระบบอาหารมุ่งเป้าไปที่การใช้ยาต้านจุลชีพเกินขนาดในอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ปัญหาการดื้อยา และสิทธิการรับรู้ของผู้บริโภค ในระหว่างสัปดาห์ความตระหนักรู้เรื่องยาต้านจุลชีพโลกของประเทศไทย ปี 2564 กรีนพีซได้เข้าร่วมประชาสัมพันธ์การรณรงค์แผนยุทธศาสตร์การจัดการดื้อยาต้านจุลชีพประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564

รวมถึงการทำงานร่วมกับหน่วยวิจัยโรคเขตร้อน มหิดล-ออกซ์ฟอร์ด (Mahidol Oxford Tropical Medicine Research Unit: MORU) และองค์กรพิทักษ์สัตว์แห่งโลก เพื่อเปิดตัวเว็บไซต์ “สืบรอยเท้ายาปฏิชีวนะในตัวคุณ” ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มแบบอินเทอร์แอคทีฟที่ช่วยให้ผู้สนใจสามารถเรียนรู้

และลดปัญหาจากการใช้ยาต้านจุลชีพอย่างเกินความจำเป็นอันจะนำไปสู่ปัญหาการดื้อยา ไม่นานมานี้ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้พิจารณาถึงผลกระทบจากวิกฤตการณ์ดื้อยาว่าเป็นภัยคุกคามหลักต่อชีวิต

เพื่อสืบรอยเท้ายาปฏิชีวนะ

จากผู้บริหารจากอาสาสมัครกรีนพีซ

ในฐานะที่เป็นอาสาสมัครคนหนึ่ง ฉันเริ่มการเดินทางบนถนนสายนี้ด้วยการบริจาค แต่ฉันอยากทำอะไรมากกว่านั้น จึงลงชื่อมาเป็นอาสาสมัคร ฉันตั้งตารอการประชุมอาสาสมัครที่จะมาถึงและในที่สุดฉันก็ถูกเลือกให้เป็นหนึ่งในผู้จัดงานประชุมอาสาสมัคร แม้จะเป็นเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง แต่การที่ได้พบกับกลุ่มคนที่ทำสิ่งที่คุณสนใจ เหมือนกันนั้นเป็นเรื่องมหัศจรรย์มาก การได้ฟังเรื่องของพวกเขาทำให้ฉันสัมผัสถึงความตั้งใจได้มากขึ้น แม้ว่าเราจะทำอะไรไม่ได้มากเพราะเป็นการประชุมออนไลน์ ฉันเห็นชื่อและใบหน้าที่คุณเคยจากการประชุมครั้งก่อน ๆ การได้เห็นรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ หาว หรือสายตา ทำให้ความสนิทสนมในกลุ่มอาสาสมัครเพิ่มมากขึ้น และทำให้เราสร้างความเป็นทีมที่มาร่วมทำงานร่วมกัน ในแคมเปญ #BetterNormal หลังจากที่ได้พบปะกับทุกคนในวันนั้น ฉันเชื่อว่าไม่ว่าการพบปะของพวกเราจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม พวกเราก็สามารถเติบโตและพัฒนาซึ่งกันและกัน เพื่อให้พวกเรา สานต่องานบรรณรักษ์

ตามที่ได้ฝันไว้ และเติบโตไปด้วยกัน สิ่งพื้นฐานคือการสื่อสาร ช่วยเหลือ และไว้วางใจกัน สิ่งที่ยากคือการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ความยั่งยืน และความจริงใจในเรื่องพื้นฐานที่กล่าวมานี้

แม้ว่าในอนาคตเราอาจจะต้องเติบโตและออกไปเดินตามทางของตัวเอง แต่เรื่องราวที่ฉันได้ยินจากผู้ที่เติบโตไปด้วยความหลากหลายจะเป็นสิ่งที่ฉันจะนำติดตัวไปกับการเดินทางเพื่อเติบโต พัฒนาความเป็นผู้นำและอุทิศตน เมื่อจบการประชุมผ่าน ZOOM ฉันมีความหวังว่าเราทั้งหมดจะนำมุมมองของแต่ละคนไปปรับใช้เพื่อลดช่องว่างที่อาจเกิดขึ้นในการทำงานร่วมกับชุมชน และจะยังคงอุทิศตนเพื่อสังคมต่อไป

วิกตอเรีย เอ็มมาบูเอล แองเจลีส์
ผู้บริหาร อาสาสมัคร และผู้ร่วมปฏิบัติ
งานในงานบรรณรักษ์ #BETTERNORMAL
จากฟิลิปปินส์

วิกฤตมลพิษจากขยะพลาสติก

ในปี 2563 ประเทศไทยประกาศแบนพลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้งในร้านค้าขนาดใหญ่ และจะเริ่มแบนอย่างสิ้นเชิงในปี 2564 ซึ่งเป็นไปตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก 2563 – 2573

ในปี 2563 มีห้างสรรพสินค้า 75 แห่ง ร้านสะดวกซื้อ และร้านค้าอื่น ๆ มากกว่า 24,000 สาขาทั่วประเทศหยุดการให้ถุงพลาสติกกับผู้บริโภค

กรีนพีซเสนอว่าประเทศไทยจะต้องนำหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ซึ่งผู้ผลิตจะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อในการกำจัดขยะที่พวกเขาผลิตขึ้นมา เมื่อผลิตภัณฑ์นั้นไม่สามารถใช้การได้อีกต่อไป สิ่งนี้จะครอบคลุมถึงวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ โดยที่ผู้ผลิตจะต้องออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สร้างขยะน้อยลง และลงทุนออกแบบให้สามารถเติมหรือนำกลับมาใช้ใหม่เพื่อจัดการกับมลพิษพลาสติก

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2564 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติการแบนพลาสติกชนิดใช้แล้วทิ้งอีกสี่ชนิดคือ ถุงพลาสติก กล่องโฟมใส่อาหาร แก้วพลาสติก และหลอดพลาสติก รัฐบาลยังวางแผนด้วยว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของพลาสติกเป้าหมายจะต้องถูกนำกลับมาใช้ใหม่ในระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน อย่างไรก็ตาม กรีนพีซได้แสดงความกังวลถึงแผนการนำขยะมาเปลี่ยนเป็นพลังงานว่าจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากกระบวนการเผา

โอบุ ยูลิสา สิปตะวาตี อินโดนีเซีย

รู้สึกดีใจที่สามารถมีส่วนร่วมในการปกป้องสิ่งแวดล้อมแม้ว่าจะเป็นเพียงสิ่งเล็กๆ ฉันได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากกรีนพีซ ฉันอยากจะมีส่วนร่วมกับกรีนพีซต่อไปในการปกป้องสิ่งแวดล้อม และโลกเพียงใบเดียวของพวกเราทุกคน

ขยะที่เรารับปรึวงนเป็นน้ำในพื้นทีบางกระเจ้า เราจจะแยกขยะที่เก็บได้และเข้าไปในบักที่จำพวบพลาสติกชนิดใดมากที่สุดและเป็นของผู้ผลิตรายใดมากที่สุด ที่ผ่านมมา กรนัพีช ประเทศไทย จัดกิจกรรมตรวจสอบเบรนด์ในหลายจังหวัด กิจกรรมนี้บ่ีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกร้องการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ซึ่งกำหนดให้บริษัทและโรงงานต้องรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ที่พวกเขาเมื่อกลายเป็นขยะ ซึ่งรวมถึงบรรจุภัณฑ์พลาสติกด้วย

การตรวจสอบเบรนด์เป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ระดับโลก Break Free From Plastic ที่จัดขึ้นในหลายประเทศเพื่อรณรงค์ขอลดปริมาณพลาสติกที่เกิดจากบริษัทในชุมชนต่าง ๆ ทั่วโลก

ชาย

ขยะที่พบในภาคขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งถูกเก็บรวบรวม โดยอาสาสมัครกรีนพีซ ประเทศไทย 40 คน

ส่ง

อาสาสมัครกรีนพีซรวบรวมและแยกขยะที่เก็บ จากทางตันดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

การตรวจสอบแบรนด์สินค้าจากขยะพลาสติก

ในปี 2563 กรีนพีซ ประเทศไทย จัดกิจกรรมเก็บขยะ และตรวจสอบแบรนด์สินค้าจากขยะพลาสติก (Plastic Brand Audit) ในสองจังหวัด คือ ภาคบางแสน จ.ชลบุรี และดอยสุเทพ จ.เชียงใหม่ โดยมีอาสาสมัครมากกว่า 70 คนเข้าร่วมกิจกรรมนี้ การตรวจสอบพบว่าบริษัทไทยที่เป็นผู้ก่อมลพิษ รายใหญ่ที่สุดห้าบริษัทที่มีส่วนทำให้ก่อมลพิษ พลาสติกในสองจังหวัดนี้คือ เครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP), ดัชมีลส์ จำกัด, โอเอสเอส, กลุ่มธุรกิจ TCP และแลคตาซอย จำนวนขยะพลาสติกทั้งหมดที่เก็บได้ คือ 13,001 ชิ้น โดยเป็นภาชนะอาหาร 8,489 ชิ้น และเป็นขยะจากบ้านเรือน 3,273 ชิ้น

ท่ามกลางการระบาดของ Covid-19 การตรวจสอบแบรนด์สินค้าได้จัดขึ้นตามมาตรการความปลอดภัย และจัดขึ้นใน 55 ประเทศ โดยพบว่าแบรนด์ตัวอย่าง Coca-Cola, PepsiCo และ Nestlé เป็นผู้ก่อมลพิษรายใหญ่ที่สุดในโลกติดต่อกัน 3 ปี การทำ Brand Audit นี้เป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ #BreakFreeFromPlastic ที่เกิดขึ้นทั่วโลก

ในปี 2564 กรีนพีซ ประเทศไทยจัดอบรม ผู้นำอาสาสมัครตรวจสอบแบรนด์สินค้าจากขยะพลาสติก ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจมากกว่า 500 คน เราได้คัดเลือกผู้สมัคร 25 คนมาเข้าร่วมโครงการนี้ เนื่องจากสถานการณ์การระบาดในปีนี้ ทำให้เราสามารถจัดกิจกรรมตรวจสอบแบรนด์ พร้อมกับอาสาสมัครและผู้บริจาคได้หนึ่งครั้ง

ที่คุ้มบางกระเจ้า นอกจากนี้เรายังเปิดตัวรายงานผลการตรวจสอบแบรนด์ (Brand Audit) จากขยะพลาสติกในประเทศไทย ปี 2564 เราเก็บขยะได้ทั้งหมด 7,699 ชิ้น ซึ่งสามารถระบุแบรนด์ที่มาได้ 2,616 ชิ้น และอีก 5,083 ชิ้นไม่สามารถระบุแบรนด์ที่มาได้

กรีนพีซ เรียกร้องให้กรมควบคุมมลพิษประเมินและทบทวนแผนการจัดการขยะพลาสติก ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีความชัดเจนและขัดแย้งกับเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ

ยุติการนำเข้าขยะพลาสติก

ในเดือนสิงหาคม 2564 กรีนพีซ ประเทศไทย และเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคม 107 แห่ง ออกแถลงการณ์เรียกร้องให้รัฐบาลยุติการนำเข้าขยะพลาสติกภายในสิ้นปี เครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมรู้สึกผิดหวังกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เลื่อนการแบนขยะนำเข้าออกไปเป็นวันที่ 1 มกราคม 2569 โดยเครือข่ายเรียกร้องให้นำนโยบายกลับมาทบทวนใหม่เพื่อยุติการนำเข้าขยะพลาสติก (ที่ทำลายสิ่งแวดล้อม และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนต่อเศรษฐกิจ) และเรียกร้องการขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนภายใต้นโยบาย BCG (Bio-economy, Circular Economy, Green Economy)

มูลนิธิกรีนพีซประเทศไทย © พ.ม.ม.ม.ม.

จากรายงานผลการตรวจสอบแบรนด์ (Brand Audit) 2564

7,699 ชิ้น ๒๖๒๖

สามารถระบุแบรนด์ที่มาได้ 2,616 ชิ้น
และอีก 5,083 ชิ้นไม่สามารถระบุแบรนด์ที่มาได้

ผลรายงานการตรวจสอบแบรนด์ที่คุ้มบางกระเจ้าประจำปี 2564

BEYOND SEAFOOD

แคมเปญรณรงค์ภายใต้ชื่อ Beyond Seafood ไม่ได้นำเสนอเพียงปัญหาการทำประมงที่ส่งผลกระทบต่อสัตว์น้ำในทะเล แต่ยังคงครอบคลุมถึงประเด็นความมั่นคงและสวัสดิภาพของแรงงานประมงในทะเล ข้อมูลจากรายงานการจัดอันดับความยั่งยืนของผลิตภัณฑ์ปลาผู้นำการปกป้องที่กรีนพีซจัดทำมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประมงปรับปรุ้งและพัฒนาความยั่งยืนทั้งในวิธีการทำประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และดำเนินนโยบายสิทธิและความเป็นอยู่ของแรงงานในอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานประมงที่ทำงานอยู่ในทะเลนอกน่านน้ำสากล

จากการสืบสวนของ กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้พบว่าแรงงานประมงข้ามชาติที่ทำงานบนเรือประมงทูน่าได้วันได้รับค่าแรงที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรได้รับ และต้องทำงานในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยและยาวนาน เรือบางลำยังใช้เครื่องมือประมงทำลายล้างทำให้เกิดการจับสัตว์ทะเลชนิดอื่นหรือ สัตว์น้ำที่ไม่ใช่เป้าหมาย เช่น ฉลาม เต่า หรือนก เพิ่มความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์มากขึ้น

ในต้นปี 2564 เราจัดทำรายงานการจัดอันดับความยั่งยืนของปลาผู้นำการปกป้องฉบับออนไลน์ที่บอกเรื่องราวผ่านการทำข้อมูลให้เห็นเป็นภาพ (data visualization) ผู้บริโภคยังสามารถส่งจดหมายไปยังแบรนด์สินค้าที่พวกเขาบริโภคเพื่อเรียกร้องให้มั่นนโยบายด้านความยั่งยืน หลังจากการเปิดตัวช่องทางออนไลน์ดังกล่าวเราก็ได้รับจดหมายนับพันฉบับจากผู้บริโภคในประเทศไทย

กิจกรรมปกป้องทะเล

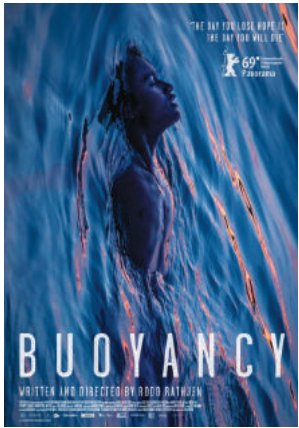
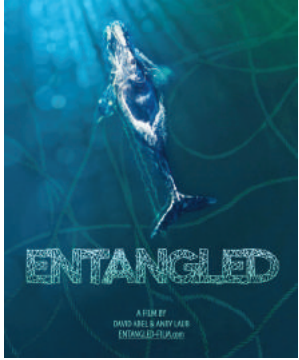
เราสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้คน และทำงานร่วมกับเครือข่ายชาวประมงพื้นบ้านในประเทศทะเลและมหาสมุทรตลอดทั้งปี 2564 ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดฉายภาพยนตร์ออนไลน์ และสัมมนา นอกจากนี้ยังร่วมสนับสนุนการเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านที่ทำงานด้านอาหารทะเลยั่งยืนในหลายจังหวัด

ในเดือนเมษายน เราเข้าร่วมกับกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านเพื่อส่งจดหมายไปยังร้านค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วกรุงเทพฯ เรายังได้ทำงานร่วมกับเครือข่ายในการรวบรวมรายชื่อเพื่อส่งไปยังห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ

ขณะนี้เรากำลังพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อช่วยให้ผู้บริโภคสามารถตรวจสอบที่มาของอาหารทะเล รวมถึงสามารถเลือกซื้ออาหารทะเลที่รู้ที่มา

เพื่อเข้าชมเว็บไซต์

นอกจากนี้ เราจัดกิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วมผ่านการฉายภาพยนตร์เรื่อง Entangled กระตุ้นให้ผู้ชมตั้งคำถามผ่านภาพสะท้อนความขัดแย้งระหว่างวิถีชีวิตชาวประมงกับลือสเตอร์และความจำเป็นในการอนุรักษ์วาฬไรท์แอตแลนติกเหนือ (North Atlantic Right Whale) ซึ่งเป็นสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ กรีนพีซ ประเทศไทยได้จัดกิจกรรมการไลฟ์ทอล์กในประเด็นดังกล่าวผ่าน Facebook Live เพื่อชวนให้ผู้ชมร่วมอภิปรายว่าพวกเขาจะทำอะไร หากต้องเลือกระหว่างความอยู่รอดของวิถีชีวิตชุมชนชายฝั่ง กับสิ่งมีชีวิตใกล้สูญพันธุ์

ภาพยนตร์อีกเรื่องที่ฉายคือ The Buoyancy ซึ่งบอกเล่าชีวิตของลูกเรือประมงชาวติมูซซาที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์บนเรือประมงเมือภาพยนตร์จบ เราจัดกิจกรรมบอร์ดเกมส์ที่ให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้เข้ามาสวมบทบาทเป็นชาวประมงผู้ที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ เกมนี้สร้างบทสนทนาอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสถานการณ์ของแรงงานกลางทะเลในประเทศไทย ทั้งนี้ยังมีตัวแทนจากเครือข่ายแรงงานร่วมการอภิปรายด้วย

นิคมอุตสาหกรรมจะนะ

ในวันที่ 6 ธันวาคม เครือข่าย จะนะรักถิ่น จากอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา รวมตัวกันเดินทางไป ที่ทำเนียบรัฐบาลเพื่อเรียกร้องให้ยุติการดำเนินการ โครงการนิคมอุตสาหกรรมจะนะ ซึ่งรัฐบาลเคยให้สัญญาในปีก่อนว่าจะระงับโครงการ เอาไว้ จนกว่าจะมีการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตามเกิดการสลายการชุมนุมในเวลา 21.00 น. และชาวบ้านเครือข่ายจะนะรักถิ่นจำนวน 36 คนถูกจับกุมก่อนถูกปล่อยตัวในวันรุ่งขึ้น เครือข่ายจะนะรักถิ่นยังคงชุมนุมต่อไปเพื่อยื่นข้อเรียกร้องปกป้องบ้านเกิดของตนเอง และเรียกร้องให้ตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานของศูนย์บริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอบต.) และรัฐจะต้องจัดทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย

การประท้วงดำเนินต่อไปจนถึงวันที่ 14 ธันวาคม เมื่อรัฐบาลตัดสินใจยุติโครงการออกไป และเริ่มกระบวนการประเมินสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ (SEA) อีกครั้ง

ตลอดระยะเวลาการประท้วง กรีนพีซ ประเทศไทย เผยแพร่แถลงการณ์เรียกร้องให้รัฐบาลยุติการใช้ความรุนแรงต่อชุมชน และจับตาสถานการณ์การดำเนินการโครงการดังกล่าวอย่างใกล้ชิดว่า รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับประชาชนและสิ่งแวดล้อมมากน้อยแค่ไหนหรือไม่

บน เครือข่ายจะนะรักถิ่นเดินมาที่ท่าเรือบริเวณท่าเรือท่าหวัดเพื่อขอให้รัฐบาลทำตามสัญญาว่าจะหยุดโครงการนิคมอุตสาหกรรมไว้ จนกว่าการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจะเสร็จสิ้น

ล่าง ไครยะห์ รหะมีเยะ นักกิจกรรมเยาวชนจากอำเภอจะนะกล่าวปราศรัยอยู่ที่หน้าป้อมตำรวจสถานีคูคีต

อาสาสมัครเพื่อสันติภาพ

คุณรู้ไหมว่าเพราะอะไรจึงมีคนเข้ามาเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมต่าง ๆ หรืองานการกุศล? เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาสามารถสร้างความแตกต่างได้ และการเข้ามาเป็นอาสาสมัครนั้นพีชก็ช่วยเติมเต็มความเชื่อมั่น

ประสบการณ์ของผมกับกรีนพีซเริ่มต้นด้วยการเรียนรู้ว่าเราสามารถจัดการกับความขัดแย้งได้หลายวิธี ที่สำคัญคือทำได้โดยสันติวิธี ดังนั้นคำว่า "peace" ใน Greenpeace คือกิจกรรมและเวิร์คช็อปจัดขึ้นเพื่อสร้างความตระหนักที่จัดขึ้นให้ผู้คนรับรู้ว่าการกำลังตกอยู่ในอันตราย เราจึงจำเป็นต้องทำอะไรสักอย่าง เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลง แน่นอนว่ายังมีปัญหาความท้าทายและอุปสรรค แต่เรายังมีอาสาสมัครอีกหลาย ๆ คนให้ความช่วยเหลือ

อาสาสมัครคือผู้คนจากหลายสาขาอาชีพที่มาร่วมกันขับเคลื่อนงานรณรงค์ไปด้วยกัน รวมทั้งแชร์ทักษะและความคิดเห็น นอกจากนี้อาสาสมัครยังเป็นกลุ่มที่พยายามทำให้ผู้คนเห็นว่าโลกกำลังทุกข์ร้อนอย่างไร และสร้างความตระหนักว่าการกระทำของมนุษย์อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อตัวเองได้ เมื่อเรียนรู้สิ่งนี้แล้ว ก็จะเป็นการยากที่จะเพิกเฉยต่ออันตราย

แน่นอนว่าสิ่งนี้ต้องอาศัยความมุ่งมั่นและเสียสละ แต่แน่นอนว่าการเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นประสบการณ์ที่น้อยคนนักที่จะได้สัมผัส

เอ.ซี. โอนันต์เดอริ
อาสาสมัคร กรีนพีซ มาเลเซีย

อินโดนีเซีย

ก้าวแรกของชัยชนะในรณรงค์ต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศเพื่อเศรษฐกิจที่ดีขึ้นเพื่อผู้คน และโลกของเรา

อินโดนีเซียเป็นหนึ่งในพื้นที่การต่อสู้สำคัญเพื่อปกป้องสภาพภูมิอากาศ #ClimateCrisis โดยงานรณรงค์จะให้ความสำคัญกับสี่ประเด็นคือ ป่าไม้, สภาพภูมิอากาศและพลังงาน, เมือง และมหาสมุทร โดยการระบาดของโควิด -19 พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าผลกระทบจากวิกฤตสภาพภูมิอากาศเกิดขึ้นแล้วและรุนแรงกว่าที่เคยเป็นมา เราจะต้องลงมือแก้ไขวิกฤตนี้ทันที

ปี 2563 เริ่มต้นด้วยหายนะจากวาตภัยในจาการ์ตา เมืองหลวงของอินโดนีเซีย วิกฤตสภาพภูมิอากาศเป็นสาเหตุของฝนที่ตกอย่างรุนแรงในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ทำให้เกิดน้ำท่วมในเกือบทุกพื้นที่ของเมืองหลวง วิกฤตสภาพภูมิอากาศปรากฏชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ดูราวกับว่าหายนะที่เกิดขึ้นเป็นสัญญาณเตือนว่า 2563 จะเป็นปีที่สาหัสและทำลาย ไม่ใช่เฉพาะกับอินโดนีเซียเท่านั้นแต่กับทุกพื้นที่บนโลก

มลพิษทางอากาศยังคงเป็นภัยคุกคามต่อประชาชนในเขตจาการ์ตา และปริมณฑล ซึ่งประกอบด้วยเจ็ดเมืองที่ตั้งอยู่โดยรอบ ตลอดปีที่ผ่านมา เราเข้าสู่กระบวนการฟ้องร้องเพื่อดำเนินคดีกับรัฐบาลกลาง และผู้ว่าราชการของจาการ์ตา บันเต็น และชาวตะวันตก จากการเรียกร้องสิทธิในการเข้าถึงอากาศสะอาด เรายังคงทำงานรณรงค์นี้จนถึงปัจจุบันและเชิญชวนให้ผู้คนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลลงมือแก้ปัญหา มลพิษทางอากาศ

การต่อสู้ที่สำคัญที่สุดของเราในปี 2563 เกิดขึ้นไม่นานหลังจากที่สภาผู้แทนราษฎรของอินโดนีเซียได้ผ่านกฎหมายการสร้างงาน (Omnibus Law on Job Creation) กรีนพีซเชื่อว่าการต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงหมายถึงการก้าวข้ามขีดจำกัดแม้ว่าเราจะต้องเผชิญหน้ากับผู้ที่มีอำนาจก็ตาม ท่ามกลางวิกฤตการณ์ COVID-19 ที่รุนแรงในอินโดนีเซีย รัฐบาลและรัฐสภาที่ตัดสินใจที่จะผ่านกฎหมาย ซึ่งจะทำให้นโยบายคุ้มครองป่าไม้และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และสิทธิแรงงานอ่อนแอลง เพราะกฎหมายจะอนุญาตให้อุตสาหกรรมที่เป็นภัยคุกคามต่อสิ่งแวดล้อมดำเนินธุรกิจได้มากขึ้นในอินโดนีเซีย แม้ว่าฝ่ายนิติบัญญัติตัดสินใจที่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจเหนือสิ่งอื่นใด แต่พวกเขาอาจลืมไปว่าจะไม่มีเศรษฐกิจที่โตบนโลกที่ตายแล้ว

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อจำกัดของ COVID-19 ในขณะนั้น ทำให้คนจำนวนมากไม่สามารถมาร่วมประท้วงได้ ดังนั้นเราจึงใช้หุ่นหลายสิบตัวเพื่อเป็นตัวแทนของนักกิจกรรมในการประท้วงที่เรารจัดขึ้นที่หน้าสภาผู้แทนราษฎรในสนามจาการ์ตา เราต้องการให้ฝ่ายนิติบัญญัติและรัฐบาลตระหนักว่า

ไม่มีอะไรที่จะหยุดยั้งเราในการต่อสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร เหตุการณ์นี้กลายเป็นงานรณรงค์ต้นแบบ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับกลุ่มองค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ ออกเสียงคัดค้านกฎหมายการสร้างงาน

ในช่วงเวลานี้ ช่องทางโซเชียลมีเดียของกรีนพีซ อินโดนีเซีย ทั้ง Twitter, Facebook และ Instagram มีผู้ติดตามเพิ่มขึ้นจำนวนมาก เนื่องจากผู้คนใช้เวลาออนไลน์มากขึ้นในระหว่างการกักตัว นี่จึงเป็นช่วงเวลาสำหรับการรณรงค์ในประเด็นต่าง ๆ ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยบัญชี Twitter ของกรีนพีซ อินโดนีเซียมีผู้ติดตามมากที่สุดเมื่อเทียบกับองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในประเทศ ทำให้เป็นช่องทางที่น่าเชื่อถือสำหรับการเผยแพร่ข่าวสาร และข้อมูลอัปเดตเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโลก การเพิ่มขึ้นนี้นับเป็นหนึ่งในก้าวเล็ก ๆ ของความสำเร็จในการเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมในอินโดนีเซีย

ตลอดปี 2563 กรีนพีซ อินโดนีเซียนำแคมเปญ “Rebuild Indonesia” มาใช้เป็นคำขวัญเพื่อออกแบบกิจกรรมรณรงค์ทั้งหมด ข้อความนี้เน้นย้ำถึงความต้องการที่จะสร้างสิ่งใหม่ ๆ เพราะก่อนหน้านี้ นโยบายการสร้าง ความมั่นคงให้อินโดนีเซีย ไม่ว่าจะในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เกิดความผิดพลาดมากเกินไป นับตั้งแต่การขาดความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการทำงานเพื่ออนาคตที่ยั่งยืนกว่านี้ ไปจนถึงการออกกฎหมายอันน่ากังขา เช่น กฎหมายการสร้างงาน เป็นต้น ดังนั้น “Rebuild Indonesia” คือความพยายามของพวกเราในการสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาธิปไตยในอินโดนีเซีย ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมกว่าเดิม และยุติการขยายตัวของเศรษฐกิจที่เป็นหายนะต่อสิ่งแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศ การสร้างอินโดนีเซียขึ้นใหม่ หมายถึงการสร้างทางเลือกใหม่ในอนาคตหลังเกิดโรคระบาด และเตรียมพวกเราให้เป็นชาติที่พร้อมเผชิญกับวิกฤตการณ์ระดับโลกที่จะมาเยือนในอนาคต

อาสาสมัครรับพิกัดภาพศิลปะเพื่อทำให้รูปปั้นคือมนุษย์
เหมือนกำลังชูป้าย "ขออากาศสะอาด" ระหว่างงานรณรงค์
เรื่องมลพิษทางอากาศที่จากราคา

ปีนี้อาจเริ่มต้นด้วยหายนะซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ไม่ใช่สำหรับการต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ #ClimateCrisis

บท การจัดเรียงหุ่นจำลองหลายสิบตัวเพื่อเป็นตัวแทนของนักกิจกรรมที่ไม่สามารถมาประท้วงเป็นกลุ่มใหญ่ระหว่างการระบาดของ Covid-19 ที่หน้าอาคารรัฐสภาในจาการ์ตา กรีนพีซ อินโดนีเซีย จัดกิจกรรมนี้โดยใช้งบประมาณที่รวบรวมมาจากสาธารณชนไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ต้องการจะผ่านกฎหมายสร้างงานที่ยั่งยืนที่ตกเตียงจะลดทอนความเป็นประชาธิปไตย รวมถึงสิทธิของประชาชนและคนงาน การผ่านกฎหมายนี้จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และจะเอื้อประโยชน์เฉพาะกับบริษัทขนาดใหญ่และนักลงทุนเท่านั้น

เสียงที่เป็นหนึ่ง

ก่อนที่จะมีการระบาด ผมก็รู้สึกผิดหวังอยู่แล้วกับสิ่งที่เห็นอยู่ในข่าวที่มีแต่จะสร้างความกลัวและความเกลียดชัง แต่หลังจากนั้น โลกก็ตกอยู่ภายใต้การระบาดอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนแล้วยังเพิ่มความกลัวและความไม่แน่นอนมากขึ้นไปอีก การประกาศล็อกดาวน์อย่างฉับพลันได้ทำให้พวกเราจำนวนมากหันมาสนใจธรรมชาติมากขึ้น บางทีอาจเนื่องมาจากการปลูกต้นไม้ที่บ้าน การเลือกกินอาหารที่ดีขึ้น หรือการจัดการบ้านโดยคำนึงถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง 3Rs และเรายังได้เห็นกันตว่าหมอกควันและมลพิษทางเสียงลดน้อยลง

แต่ท่ามกลางวิกฤตที่เรากำลังเจออยู่ มนุษย์กลับไม่หยุดกิจกรรมทำลายธรรมชาติ อย่างการตัดต้นไม้ ในวันที่ 13 เมษายน 2564 ผมเห็นโพสต์เกี่ยวกับต้นไม้ที่งอกขึ้นอีกที่ที่ตั้งตระหง่านเพื่อต้อนรับนักเดินทางจากทิศใต้ที่มาสูดอากาศ ต้นไม้ยังช่วยปกป้องผู้คนจากแสงแดดและสายฝน ผมจึงนำรูปจาก google street view มาช่วยสืบหาที่ตั้งของต้นไม้ที่อยู่ในโพสต์ นี้ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของงานรณรงค์เพื่อหยุดการตัดต้นไม้ที่ยังเหลืออยู่

คนจำนวนมากใน บาโคลอด กำลังเตรียมตัวที่จะเฉลิมฉลองวันคุ้มครองโลก (Earth Day) ทางออนไลน์ แต่ด้วยความที่เรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน พวกเราจึงออกมารวมกลุ่มทำกิจกรรมแบบเจอหน้ากัน ในเวลาตี 5 นักแสดงนักแสดงละครเวที องศ์กรภาคประชาสังคม และคนท้องถิ่นได้มารวมตัวกันในเมือง ผมชอบที่งานนี้ไม่ได้มีการกำหนดว่าใครจะต้องนำพูด เนื่องจากงานรณรงค์นี้ขยายตัวขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะเรามีเป้าหมายร่วมกัน เราวมกันเพื่อปกป้องต้นไม้ที่ถูกโค่นทิ้ง มันคือสารแห่งความหวังสำหรับเยาวชนของเรา หากว่าเรานิ่งเฉย การทำลายจะยังคงอยู่ในขณะที่เรานอนอยู่นี้ต้นไม้ไม่มีโอกาสกลับมาเติบโตอีกครั้ง

เจฟฟรีย์ วันสตัน ลากาโร
อาสาสมัคร กรีนพีซ ฟิลิปปินส์

สภาภูมิอากาศและพลังงาน

ในฐานะประเทศที่เชื่อมโยงด้วยศักยภาพด้านพลังงานหมุนเวียนไม่ว่าจะเป็นแสงอาทิตย์ ลม จนถึงความร้อนใต้พิภพ แต่อินโดนีเซียก็ยังคงต้องทำอะไรอีกมากเพื่อเร่งยุติการใช้พลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล ที่มรณงค์ด้านสภาภูมิอากาศ และพลังงานทำงานร่วมกับอาสาสมัครนับร้อยคน และจัดกิจกรรมขึ้นที่หน้าสภาผู้แทนราษฎรในกรุงจาการ์ตาเพื่อรำลึกถึงโศกนาฏกรรมที่ฟุกุชิมะ

การประท้วงมุ่งหมายเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรหยุดการนำพลังงานนิวเคลียร์มาเป็นส่วนหนึ่งของแผนพลังงานอินโดนีเซีย รัฐบาลอินโดนีเซียและสภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณานำพลังงานนิวเคลียร์มาเป็นทางเลือก แม้จะเห็นได้ชัดจากข้อเท็จจริงว่านิวเคลียร์คือหายนะต่อคนและโลก

อาสาสมัครจากอินโดนีเซีย

เอก้า และเนอร์ตี เป็นนักกิจกรรมจากอินโดนีเซีย และมีบทบาทเป็นแม่ (เอก้ามีลูกสาวหนึ่งคน และเนอร์ตีมีลูกสาวสองคน) ทั้งคู่เข้ามาเป็นอาสาสมัครเมื่อปี 2556 และได้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวนมาก เช่น กิจกรรมรณรงค์สิ่งแวดล้อมเพื่อชุมชนและนักเรียน และยังเป็นส่วนหนึ่งของทีมนักกิจกรรม (action team) ที่ทำกิจกรรมเผชิญหน้าอย่างสันติวิธี

นอกเหนือจากการร่วมกับกรีนพีซ พวกเธอก็จะร่วมทำกับกิจกรรมทางสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อม พวกเธอเป็นต้นแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคนหนุ่มสาว เพราะหากว่าพวกเธอทำได้ ก็ยิ่งจะเป็นแรงบันดาลใจให้คนอื่น ๆ กระตือรือร้นที่จะพูดเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้นเท่านั้น

ตอนนี้เอก้าเป็นหัวหน้าทีมเรื่องอินโดนีเซีย ส่วนเนอร์ตีเป็นสมาชิกหลักของทีมนักกิจกรรม เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพวกเธอจะเป็นแรงบันดาลใจให้กับพวกเราทั้งหมดในการทำงานหนักและรักที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น

ปาปัว

ขณะที่โลกเข้าสู่ปี 2564 ท่ามกลางที่โรค COVID-19 ยังคงระบาดอย่างรุนแรง แต่กระนั้นก็ตาม พวกเรายังคงต่อสู้เพื่อปาปัวต่อไป ทานา ปาปัว คือพรหมแดนสุดท้ายของผืนป่าอันอุดมสมบูรณ์ในอินโดนีเซียซึ่งกำลังตกอยู่ในวิกฤต ที่มรณงค์ด้านปาปัวทำงานเพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงสถานการณ์ป่าปัวในปาปัวที่กำลังเลวร้ายลงเรื่อย ๆ เราเผยแพร่รายงานและจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้คนรับทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ป่าปัวทางเกาะด้านตะวันออกที่สุดของประเทศ การตัดไม้ไม่ได้เพียงส่งผลกระทบต่อโลกเท่านั้น

แต่ยังส่งผลต่อชีวิตของชนพื้นเมืองในปาปัว ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนพื้นเมืองปาปัว (Orang Asli Papua - OAP) คือสิ่งจำเป็นในการปกป้องป่าปัว

จากการสืบสวนร่วมกับชนพื้นเมืองปาปัวในบางเมืองและเขตการปกครองบนเกาะ กรีนพีซ อินโดนีเซียได้ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยการตีแผ่ความเลวร้ายของการดำเนินการตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมในบางเขตการปกครอง ความพยายามนี้นำไปสู่ชัยชนะเล็ก ๆ เมื่อเขตการปกครองโฮรองเพกตอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจของบริษัคน้ำมันป่าสามแห่งที่อาจเป็นอันตรายต่อผืนป่า ชัยชนะครั้งนี้สร้างความหวังมาให้กับชุมชนพื้นเมืองเนื่องด้วยพวกเขายังคงใช้ชีวิตตามวิถีที่สืบทอดมาจากรสพบุรุษที่อาศัยอยู่ในป่า

งานรณรงค์เกี่ยวกับเมือง

กรีนพีซเชื่อว่าทุก ๆ คนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ #ClimateCrisis รวมถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองด้วย ในงานรณรงค์ยุติมลพิษพลาสติก กรีนพีซ อินโดนีเซีย ร่วมกับมหาวิทยาลัยอินโดนีเซียทำการศึกษาเกี่ยวกับไมโครพลาสติกและพบไมโครพลาสติกในขวดน้ำ ซึ่งอาจเป็นภัยกับสุขภาพของมนุษย์ได้ นอกจากนี้ยังมีการวิจัยในปี 2563 โดยกรีนพีซ อินโดนีเซีย ที่พบว่าความจริงแล้วผู้บริโภคตัดสินใจที่จะซื้อสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และไม่จำเป็นต้องห่อพลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวทิ้งซึ่งยังคงพบเหล่านี้ แสดงให้เราเห็นว่าเราต้องนำศักยภาพของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่ออนาคตที่ดีกว่าเดิม

ทีมรณรงค์ในประเด็นเมืองยังทำงานในประเด็นสภาพภูมิอากาศและพลังงาน ซึ่งเป็นการรณรงค์เพื่อลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ โดยการส่งเสริมให้คนเปลี่ยนมาใช้จักรยานแทนยานยนต์ การระบาคัดทำให้คนจำนวนมากหันมาสนใจกับสุขภาพมากขึ้น คนจำนวนมากเลือกที่จะเปลี่ยนมาใช้จักรยานเป็นยานพาหนะหลัก นี่คือการเปลี่ยนแนวคิดครั้งสำคัญของคนเมืองที่สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่คิดว่าเต็ม ดังนั้นหากว่าเราร่วมมือกันเราสามารถต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ #ClimateCrisis ได้

กรีนพีซ อินโดนีเซียยังจัดกิจกรรม Jakarta Night Ride โดยอาศัยความร่วมมือจากชุมชนผู้ใช้จักรยานหลายกลุ่มในเมือง จักรยานบางคันฉวยแสงเลเซอร์ลงบนพื้นถนนด้วยข้อความ "NO CO2" เพื่อตอกย้ำถึงความสำคัญของจักรยานในฐานะที่เป็นทางเลือกสำหรับการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในเมือง

สุนทรพจน์สัปดาห์ประเทศไทย

"พวกเราเห็นอุณหภูมิโลกที่สูงขึ้น และปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อทุกคน ผมเลือกที่จะบริจาคให้กรีนพีซ เพราะเป็นองค์กรที่มีประโยชน์ต่อสังคม และเงินของผมก็จะถูกนำไปใช้กับเรื่องที่ดี ผมอยากให้คนรุ่นใหม่ให้ความสนใจกับวิกฤตสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ทุกคนควรสนับสนุน ทุเลาเล็กทีละน้อย เพื่อให้โลกที่ดีขึ้น"

มหาสมุทร

ในปี 2563 และ 2564 งานรณรงค์ด้านมหาสมุทรของกรีนพีซ อินโดนีเซีย มุ่งเน้นไปที่งานรณรงค์ Beyond Seafood ซึ่งพยายามเปิดโปงกิจกรรมประมงทำลายล้างและการทำประมงที่ผิดกฎหมาย โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจับเคสอเนรดินโลก ซึ่งต้องการจัดการความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เกิดจากอุตสาหกรรมประมงอุตสาหกรรมนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่การตัดวงจรผลประโยชน์จากทรัพยากรทะเลเท่านั้น แต่ยังมีเรือจำนวนมากที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนลูกเรือการค้าทาสสมัยใหม่ที่คิดขึ้นในทะเลยังคงรุนแรง ส่วนสวัสดิภาพของลูกเรือประมงข้ามชาติยังคงย่ำแย่ และมีช่องว่างมากมายในการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการนำมาตรการคุ้มครองมาใช้กับลูกเรือประมงข้ามชาติ

ในปี 2563 กรีนพีซ อินโดนีเซีย ร่วมกับสหภาพแรงงานข้ามชาติอินโดนีเซีย (Indonesian Migrant Workers Union: SBMI) จัดกิจกรรมชื่อว่า "Save ABK Indonesia" หรือ "Save Indonesian migrant fishers" ขึ้นที่หน้าทำเนียบประธานาธิบดี ในกรุงจาการ์ตา เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลอินโดนีเซียหยุดเพิกเฉยต่อการละเมิดสิทธิแรงงานประมงชาวอินโดนีเซียที่ทำงานบนเรือประมงนอกน่านน้ำ ซึ่งการระบาดของโควิด-19 ทำให้สถานการณ์สภาพการทำงานเลวร้ายลงมากขึ้นกว่าเดิม

พวกเรากำลังดำเนินการโดยมีเป้าหมายเพื่อผลักดันให้รัฐบาลให้สัตยาบันในอนุสัญญาฉบับที่ 188 ว่าด้วยการทำงานในภาคการประมง พ.ศ. 2550 (ILO Convention 188) ซึ่งเป็นเครื่องมือระดับสากลขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization) ที่ใช้ปกป้องสวัสดิภาพของแรงงานประมง

งานของเรายังคงเดินหน้าต่อไปในปี 2563 ด้วยการตรวจสอบและความร่วมมือที่ยังคงดำเนินต่อไปกับสหภาพแรงงานที่จัดตั้งขึ้นในอินโดนีเซีย เพื่อยุติการใช้แรงงานบังคับกลางทะเล

บทสรุป

แน่นอนว่าปี 2563 และ 2564 เป็นปีที่ท้าทายมาก เราต้องเปลี่ยนแปลงการทำงานต่องานรณรงค์ของเราให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของพลวัตและสถานการณ์ การจัดกิจกรรมภาคสนามเป็นเรื่องเป็นไปได้ยากมาก ทำให้การขับเคลื่อนผ่านช่องทางออนไลน์มีพลังดึงดูดความสนใจของสาธารณชนมากขึ้น เราไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการปรับงานที่เราทำร่วมกับผู้สนับสนุน อาสาสมัคร

เยาวชน และชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมบนโลกออนไลน์กลายเป็นพื้นที่ของการมีส่วนร่วม และพวกเราตระหนักดีว่าเราสามารถริเริ่มและนำความคิดใหม่ ๆ มาใช้ได้ และมันยังเป็นพื้นที่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกคนอีกด้วย นี่คือโอกาสที่กรีนพีซต้องคว้าเอาไว้ เพื่อขับเคลื่อนงานรณรงค์ปกป้องสิ่งแวดล้อม

การระบาดทำให้เราองโลกต่างออกไป จากที่เคยทำให้เราย้อนคิดว่าเราดูแลโลกของเราดีพอหรือยัง? เราให้ความสนใจกับสิ่งสำคัญกับคนรุ่นต่อไปหรือไม่? นี่คือคำถามที่ถูกนำมาอภิปรายมากที่สุดในช่วงเวลาอันยากลำบาก

กรีนพีซ ในฐานะองค์กรอิสระที่ปรับตัวและพยายามตอบคำถามเหล่านี้ให้ได้อย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน เราจะอยู่อย่างกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมได้อย่างไร ในระหว่างปีเหล่านี้ พวกเราเห็นกลุ่มคน GenZ ก้าวเข้ามาเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนเพื่อสิ่งแวดล้อมที่อินโดนีเซีย กรีนพีซทำงานร่วมกับเยาวชนนับร้อยผ่านกิจกรรมออนไลน์และออฟไลน์เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีคนรับฟังเสียงของพวกเขาที่พูดถึงความจริงเกี่ยวกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ #ClimateCrisis

ซ้าย เพื่อการเฉลิมฉลองวันวีรบุรุษแห่งชาติ กรีนพีซ อินโดนีเซีย
จัดแสดงรูปแกะสลักน้ำแข็งเป็นรูปร่างเด็กที่กำลังละลายบนถนนที่อินโดนีเซีย
ในกรุงจาการ์ตา

ความสุขของอาสา

สำหรับผมแล้วงานอาสาสมัครคือสิ่งที่เราทำอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน แต่บางครั้งมันถูกมองว่าเป็นคำพูดหรือเป็นงานที่ประหลาด บางคนเมื่อได้ยินคำนี้แล้วถึงกับจินตนาการไปว่าเป็นกิจกรรมของคนเกษียณอายุ

ผมได้เข้าร่วมงานประชุมนิเทศอาสาสมัครของกรีนพีซ มาเลเซีย ในปี 2561 แต่ด้วยงานที่รัดตัวผมจึงไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องการอาสาสมัครในช่วงแรก ๆ ได้ แต่ในที่สุดเวลานั้นก็มาถึงเมื่อผมได้เข้าร่วมกิจกรรมเก็บขยะบนชายหาดและตรวจสอบข้อมูลขยะที่พบ

แม้ว่าผมจะกังวลจะให้ถูกถามมาตลอด แต่กิจกรรมนี้ทำให้ผมตาสว่างเพราะยังมีอะไรอีกมากที่ผมไม่เคยรู้มาก่อน ชายหาดที่ผมเคยเข้าใจว่าสะอาดแต่ความเป็นจริงนั้นช่างแตกต่าง ผมรู้สึกเหมือนเป็นคนตาบอดที่ไม่รู้ถึงหายนะจากขยะมาก่อนเลย ผมจำได้ว่าวันนั้นผมโกรธและเหนื่อยมากจากการเก็บ แยก และตรวจสอบที่มาจากขยะบริเวณชายหาด

นับจากวันนั้นผมมีสติมากขึ้นในการเลือกทำอะไรในแต่ละวันผมปฏิเสธหลอดพลาสติก เปลี่ยนมาพกหลอดใช้ซ้ำ เวลาสั่งเครื่องดื่มผมจะบอกกับพนักงานว่าผมไม่เอาหลอด และหวังว่าคนอื่นที่ได้ยินจะลองทำบ้าง ผมพกถุงใช้ซ้ำติดตัวไปทุกที่ ผมพกกล่องกับเปอร์แวร์ไปด้วยเวลาที่สั่งอาหารกลับบ้าน ผมหยุดซื้อเครื่องดื่ม “สโลปี” ซึ่งเป็นเครื่องดื่มโปรดของผม เพราะมันมากับแก้วพลาสติก ผมพยายามเพิ่มทีในการทำให้ไม่มีอาหารเหลือ ผมแยกขยะผมเลิกกินอาหารทะเลมาส์ปี้แล้ว ผมเปลี่ยนมากินอาหารแบบมังสวิรัตมากขึ้น ในแต่ละสัปดาห์ผมจะงดเนื้อสัตว์ 4-5 วัน

การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นเรื่องยาก สำหรับคนที่เคยกินไก่สัปดาห์ละ 2 ตัวกับไข่อีก 30 ฟอง ผมคิดอยู่เสมอว่าจะทำให้มนุษย์เราสร้างผลกระทบต่อโลกให้น้อยลงเรื่อย ๆ ได้อย่างไร นับตั้งแต่ที่มีการระบาด ผมเข้าร่วมการประชุมออนไลน์กับอาสาสมัครเจอกันรายสัปดาห์ และอบรมอาสาสมัครอย่างสม่ำเสมอ ผมเล่าประสบการณ์ให้กับคนมากมายแล้วที่ใช้โอกาสเดียวกันนี้เรียนรู้จากพวกเขาด้วย

สิ่งที่ผมทำอยู่ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ผมรัก นี่คือการพัฒนาที่ไม่ผมถึงไม่คิดว่าผมกำลังทำอะไรอยู่โดยที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน เงินคือสิ่งที่เรากำลังทำเพื่อเลี้ยงชีพ แต่การเป็นอาสาสมัครคือสิ่งที่เรากำลังทำเพื่อพัฒนา ช่วยเหลือผู้คนหรือสิ่งอื่น ๆ และได้รับความสุขทางใจและการเติมเต็มเป็นรางวัล

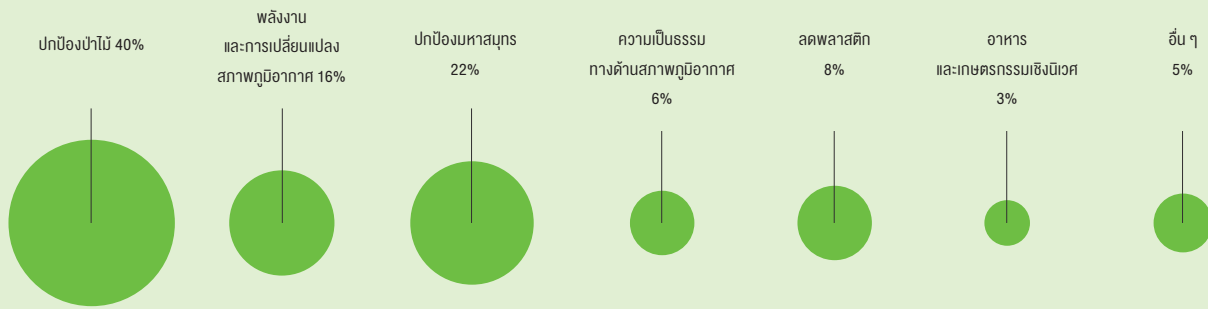
เซลเวน เซการานัน
อาสาสมัคร กรีนพีซ มาเลเซีย

รายงานด้านการเงิน

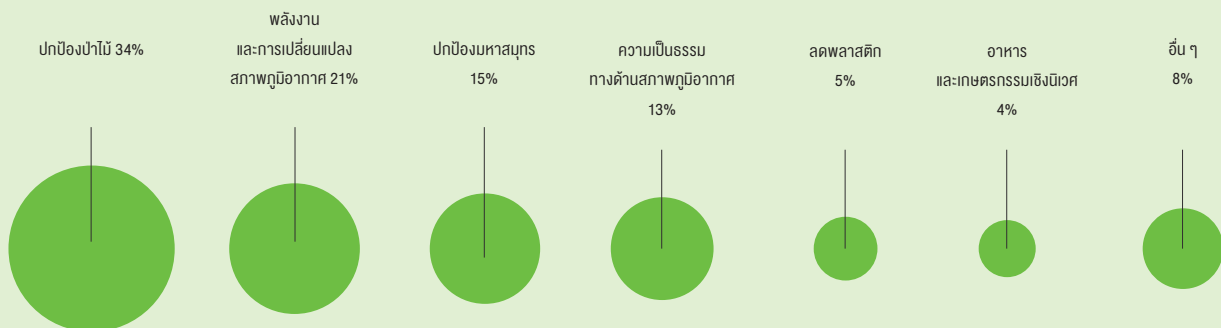
งานรณรงค์ของกรีนพีซสำเร็จลุล่วงได้ไม่ใช้ด้วยเพียงความเสียสละจากอาสาสมัครเท่านั้น แต่ยังมีผู้คนอีกนับล้านคนทั่วโลกที่บริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมของพวกเรา ในระหว่างปี 2563-2564 กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีผู้บริจาคทั้งสิ้น 48,455 ราย ซึ่งช่วยให้เราสามารถดำเนินงานต่อไปภายใต้ความท้าทายของการระบาด กรีนพีซเป็นองค์กรรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมในระดับโลก เราไม่รับเงินสนับสนุนจากบริษัท พรรคการเมืองหรือรัฐบาล เพื่อดำรงไว้ซึ่งความเป็นอิสระในการทำงาน

	2564	2563
รายรับ	บาท	บาท
รายรับสุทธิ	296,237,951	367,760,244
ค่าใช้จ่ายตามจริง		
โครงการรณรงค์ต่าง ๆ		
ปกป้องป่าไม้	99,095,350	89,583,453
พลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	39,753,226	54,551,736
ปกป้องมหาสมุทร	55,779,854	40,246,665
ความเป็นธรรมด้านสภาพภูมิอากาศ	15,284,592	34,685,477
ลดพลาสติก	20,818,623	12,201,127
อาหารและเกษตรกรรมเชิงนิเวศ	7,381,064	9,206,399
อื่น ๆ	12,189,274	20,740,882
ค่าใช้จ่ายในงานรณรงค์	250,301,983	261,215,738
งานสนับสนุน		
การบริหารและการดำเนินงานองค์กร	48,517,224	46,647,877
ค่าใช้จ่ายในงานรณรงค์และงานสนับสนุนทั้งหมด	298,819,207	307,863,615
ส่วนเกินจากมูลค่าทรัพย์สิน	(2,581,256)	59,896,629
ทรัพย์สินสุทธิเริ่มต้นปี	113,517,165	53,620,536
ทรัพย์สินสุทธิ สิ้นปี	110,935,909	113,517,165

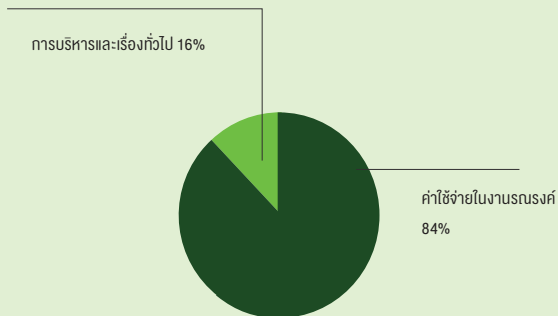
โครงการรณรงค์ปี 2564

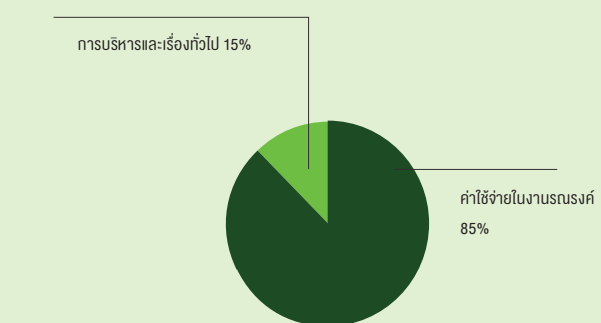
โครงการรณรงค์ปี 2563

ค่าใช้จ่ายตามจริงปี 2564

ค่าใช้จ่ายตามจริงปี 2563

กรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้บริหารจัดการเงินทุนตามมาตรฐาน การรายงาน การจัดการงบการเงินนานาชาติสำหรับหน่วยงานขนาดเล็กและกลาง (IFRS-SME) การจัดการงบการเงินตามมาตรฐาน (IFRS-SME) เป็นการใช้เกณฑ์คงค้างตามมาตรฐานบัญชีในการบันทึกรายรับและรายจ่าย ตามลำดับของการดำเนินธุรกรรม เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยสุจริต

บุคคลจำนวนมากจากทั่วโลกตระหนักว่า เอเชียตะวันออกเฉียงใต้คือภูมิภาคแรก ๆ ที่ต้องเผชิญกับวิกฤตทางสิ่งแวดล้อม และบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนงานรณรงค์ของเรา เงินส่วนนี้คือรายรับหลักขององค์กรซึ่งกรีนพีซสากลเป็นผู้ส่งมอบให้กับเรา

รายจ่ายของกรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถูกต้องตามระเบียบของนโยบายองค์กร กฎข้อบังคับ และเป็นไปตามขั้นตอน (ทั้งระดับภูมิภาคและระดับโลก) โดยมีคณะกรรมการบริหารของกรีนพีซ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นผู้ทบทวน และอนุมัติงบประมาณประจำปี

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อฝ่ายบริการสมาชิกที่อีเมล supporterservices.th@greenpeace.org

GREENPEACE

ประเทศไทย

1371 ชั้น 1 แคปปิตอลแมนชั่น
ถนนพหลโยธิน แขวงพญาไท
เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทร +66-2-357 1921
แฟกซ์ +66-2-357 1929
info.th@greenpeace.org
greenpeace.org/thailand

ประเทศอินโดนีเซีย

เจแอล เอช.ไอ.เอส. โดโตรอนโบโต 19,
เบ็นตัง, จาการ์ตา ตอนกลาง
โทร +62-21-521-2552
แฟกซ์ +62-21-521-2553
info.id@greenpeace.org
greenpeace.org/indonesia

ประเทศฟิลิปปินส์

ห้อง 201 อาคาร เจ จี เอส
#30 ถนน สทาว์ก ทีวีฮอน 1103
เมืองเกซอน ประเทศฟิลิปปินส์
โทร +63-2-332-1807
แฟกซ์ +63-2-332-1806
info.ph@greenpeace.org
greenpeace.org/philippines

ประเทศมาเลเซีย

L6-12 มีนารา เซ็นทรัล วิลตา
150 จาลิน สุลต่าน อันดู
ชามิด บริคฟิลด์ 50470
กัวลาลัมเปอร์
โทร: +603-22762022
แฟกซ์: +603-22762025
info.my@greenpeace.org
greenpeace.org/malaysia

กระดาษ

รีไซเคิล 100% ไม่เคลือบ

การพิมพ์

ระบบออฟเซ็ท ใช้หมึกตัวเหลือง

greenpeace.org/seasia